

SUOMALAINEN KLUBI 1876–2018

Heikki A. Reenpää
jäsen yli puolet
Klubin 142 vuodesta s. 4

Erkki Liikanen EU:ssa 1990 lähtien
Nyt hän patistaa talletusuojaa

Suomen Pankin tänä vuonna eläkkeelle jäävä pääjohtaja Erkki Liikanen on hoitanut erilaisia EU-töitä vuodesta 1990, nyt EKP:n neuvostossa. "Talletussuoja pitää nyt saattaa loppuun", hän sanoi Klubilla pitämässään esitelmässä. **s.28**

**Ruokakulttuuri-
palkinnot
viinintuottajalle ja
kondiittorille s. 16**

**Klubin kirjoituskilpailuun
osallistui yli tuhat lukiolaista**

Suomalaiseen kirjoituskilpailuun osallistui yli tuhat lukiolaista Helsingistä Rovaniemelle. He pohtivat Suomen ja suomalaisuuden perusteita. **s. 12**

UUSI LEXUS NX 300h

THE ART OF STANDING OUT

LEXUS SELF-CHARGING *HYBRID*

Näyttävästi muotoiltu NX 300h -hybridi on täydellinen yhdistelmä ylellisyyttä, järkevää tilankäyttöä ja nautinnollista ajoelämystä. Itselataava, edistyneellinen hybriditekniikka sekä Lexus Safety System+ -turvajärjestelmä takaavat huolettoman matkanteon. Tutustu uudistuneeseen malliin osoitteessa lexus.fi.

Hienostuneinta hybridivoimaa jo 14 vuotta.

NX 300h
alk. 51 514 €

NX 300h alk. 51 514,84 €, sis. toimituskulut.
EU-yhdistetty kulutus 5,1-5,3 l/100 km. CO₂-päästöt 117-123 g/km.

LEXUS
EXPERIENCE AMAZING

 Pääkirjoitus

Vankka talous takaa monipuolisen Klubin

■ Klubin kevätkokous hyväksyi viikko sitten vuoden 2017 tilinpäätöksen. Se osoitti jo kolmatta vuotta peräkkäin klubin tulojen olevan noin 200 000 euroa menoja suuremmat. Onneksi olkoon kaikille, jotka ovat Klubin taloutta hyvin hoitaneet.

Myös Klubin kuin muidenkin järjestöjen taloudenpidossa jäsen- ja liittymismaksut ovat merkittävimmät tulolähteet, klubissa noin 600 000 euroa. Osapuilleen 800 000 euroa tuottavat klubitalon neljä ensimmäistä kerrosta ja ravintola vuokratuloina.

Menot koostuvat siitä, mitä klubilla tehdään. Eri toimikunnat, harrastuspiirit ja hallinto sekä Klubilehti, vaikka kattaa ilmoitustuloilla puolet menoistaan, ovat suurimmat menot. Myös kuoron konserttien pääsylipputulot tuottavat jonkin verran.

Vesivahingosta paljon vaivaa

Oma klubitalo on merkittävin omaisuutemme ja siitä on kolme ja puoli miljoonaa euroa lainaa.

200 000 euron tuotto viime vuodelta takaa sen, että Klubi voi maksaa velkansa lyhennykset ja korot ajallaan ja klubilaiset nauttia tiloistaan vailla ulkoista huolta. Klubin osuus kiinteistöhoidosta on myös merkittävä kuluerä, ja jo kolmas vesivahinko yläkellarissa, Klubin harrastusten keskiössä oli todella valitettava tapahtuma.

Kuorolle, tanssi- ja puhallinorkesterille, seniorijumpalle, skruuville ja bridgelle ja paljon muulle on sadevesijohdon rikkoutumisesta aiheutunut suurta haittaa koko kevääksi. Näihin harrastuksiin osallistuu merkittävä osa klubilaisista, joten kyse ei todellakaan ole pienestä "vahingosta".

Kaikkien tunteman sanonnan mukaan ei kahta ilman kolmatta. Se kävi jo. Eiköhän vastuulliset tahot estä ennakkoon neljännen. Kiitos.

Klubin Grand Old Man

Klubilehden kansijuttu kertoo klubi-ikältään vanhimmaasta veljestä, vuonna 1946 Suomalaisen Klubiin liittyneestä kustantaja Heikki A. Reenpäästä, joka oli tuolloin 23-vuotias. Hän on kokenut yli puolet ajasta, jona Suomalainen Klubi on toiminut.

Hienoa luettavaa klubikokemusten ohella on Heikki A:n kokemus kirjan kustantajana ja analyysi suomalaisesta kirjallisuudesta. Elämäntehtävässään hän on vahvasti ohjannut ja nostanut monia merkittäviä nykykirjailijoita. Pitkä työ on mahdollisti työskentelyn kolmen vuosisadan kirjailijoiden kustantajana.

TIMO MARTIKAINEN

Tapani Ruokasen vahva lukukokemus sivu 4.

KLUBI-LEHTI Julkaisija Helsingin Suomalainen Klubi ry, Kansakoulukuja 3, 00100 Helsinki

Klubimestarit
09-586 8830

**Toiminnanjohtaja
ja sihteeri**
09-5868 8366
www.klubi.fi

TOIMITUS
Timo Martikainen,
päätoimittaja
+358 50 2852
paatoimittaja@klubi.fi

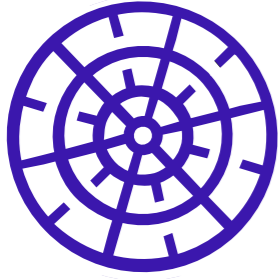
Ulkoasu:
Yrjö Klippi,
AD, graafikko

Pyrö Klippi
Taittaja-asistentti
kluklippi@gmail.com

Kustaa Hulkko
Tapani Ruokanen
Jaakko Savisaari
Teemu Torvelainen
Antti Virkkunen
Janne Virkkunen

Paino:
Forssa Print

ILMOITUKSET
Kristian Miettinen
0400 225 855
aurinia@kolumbus.fi

Teksti: Tapani Ruokanen
Kuvat: Antti Virkkunen

Professori Heikki A. Reenpää – 72 vuotta Klubilla

Maaliskuu, 2018

Pääkirjoitus.....	3
Sisältö	4
Heikki A. Reenpää, vanhin klubiveli, 72v	4
Toiminnanjohtajien vahdinvaihto.....	11
Puheenjohtajalta.....	13

Klubilla tapahtuu

Suomalaisen kirjoituskilpailun tulokset	12
Ruokakulttuurin tunnuspalkinto	16
Flyygelin kotiinpaluu	18
Uudet jäsenet	20
Madetta mätinä ja mateena	20
Merkkipäiväiltä	21
Runoriihi.....	

Asiantuntijaklubi

Tekoäly on jo tullut	24
Arktinen avautuu.....	26
Erkki Liikanen linjaa euroalueen suuntaa	28
Satavuotiaat puolustusvoimat	32
Tuontitavarana kapina 1918.....	36
klubielämää 1900-luvun alussa	38
Arvosta untasi	41

Kulttuuriklubi

Rosa Lixsomin natsismi.....	42
Taistelevat metsot Ateneumissa.....	45
Suomalaisen musiikin ilta	46

Harrastusklubi

Ainutlaatuinen Väli-Amerikka	48
Tapahtumavinkit	50

Paljon parempi
ruoka
houkutteli
Klubille

”Kun tulin klubille joskus 1940-luvun puolivälissä, siihen oli yksi ainoa syy: paljon parempi ruoka kuin missään muualla. Mutta se olikin mustan pörssin ruokaa”, naurahtaa professori Heikki A. Reenpää, 95, klubiveli ja kolmen vuosisadan kirjailijoiden kustantaja Otavalla.

Missään ei saanut Klubin veroista ruokaa, koska täällä tarjottiin sodan jälkeen mustan pörssin ruokaa.

Professori Heikki A. Reenpää ja Tapani Ruokanen ovat tehneet yhteistyötä pitkään, tiiviisti myös Tapanin Suomen Kuvalehden päätoimittajakaudella - vaikka Heikki on päässyt vain kerran lehden kanteen, vuonna 1927 ollessaan 5-vuotias.

Klubiveljien joukossa on häntä iäkkäämpiä henkilöitä, mutta klubiuraltaan hän on pitkäaikaisin. Keskustelu hänen elämästään ja kustantajan taipaleesta vie suoraan Suomen historiaan.

Heikki A. Reenpää oli itse tekemässä historiaa tuhansien muiden nuorten miesten tavoin sodassa, viiden vuoden ajan. Isoisä, Otavan kustantajapatriarkka Alvar Renqvist hokutteli 17-vuotiaasta jäämään kustannusyhtiön johtotehtäviin talvisodan sytyttyä, koska miehet olivat rintamalla, samoin Renqvistin viisi poikaa ja puolet yhtiön henkilökunnasta.

Heikin parhaan ystävän ja naapurinpojan Tuomas von Boehmin – sittemmin merkittävä kuvataiteilija – taiteilijääiti menehtyi talvisodan ensipommituksessa:

”Pommit löivät matalaksi yhden kulmatalon Hietalahdentorin reunalla, silloisen teknisen korkeakoulun vieressä. Siellä kuoli Tuomaksen äiti, joka oli lahjakas maalari ja merkittä-

vän perheen äiti. Tuomas opetti minua lukemaan kirjoja oikein ja katsomaan taidetta”, Heikki Reenpää kertoo.

Isoisä Alvar vastusti, mutta Heikki hakeutui Helsingin ilmatorjunnan reservin koulutukseen, osaksi sitä sulkua, jolla suomalaiset estivät Neuvostoliiton ilmapommitusten pahimmat tuhot.

Ruoka loppui sodassa - hirvet auttoivat

Heikki oli oppinut metsästämään Hietaisen kartanossa Lohjalla, äidin vanhempien maatalossa. Tästä taidosta oli hyötyä sodassa, kun hyökkäys pysähtyi 1941 eikä huolto pelannut:

”Saimme säkkejä, joissa oli saksalaisia kuivattuja perunoita. Ne olivat jäätyneet ja sulaneet velliksi eikä niitä voinut syödä. Kävin asemissa, yksi äijä käveli siellä jäljessään verivana. Kysyin, oletteko haavoittuneet sotamies? En – No, mistäs veri? Avasi repun, siellä oli iso hirven paistin pala. Sotamies näytti vaaran päälle, että tuolla on hirveästi hirveä. Soitin esikuntapäällikölle, jonka tun-

sin, että sopiiko nälkäisiä joukkoja ruokkia hankkimalla omatoimisesti lihaa. Totta kai, tarvitseeko vänrikki apua?”

Heikki pyysi puolijoukkueen hyviä hiihtäjiä ja kaksi pikakivääriä. Seuraavana aamuna lähdettiin liikkeelle: edessä kaksi ladunaukaisijaa, pyssykantaja, patruunankantaja ja apumiehiä. Hiivitettiin ja yhtäkkiä edessä oli hirvi:

”Ensimmäiset miehet heittäytyivät maahan, pikakivääri tuettiin edessä olevan miehen selkään ja ammuttiin, kunne kiikarilla näkyi verta. Tuli lopetettiin ja puukolla jatkettiin. Hevosraitto seurasi perässä, otettiin lihat, myöhemmin myös nahat, ammuttiin lähes 40 hirveä, lähetettiin täydet kuormat takaisin, divisioonan ruokakeskukseen. Näin etulinjaan tuli ruokaa.”

Heikki kertoo, että kun oli päästy 150 hirveen, päämajan herra sattui tulemaan tarkastukselle. Hänelle tarjottiin hirven kieltä, jota hän söi mielihyvin ja pyysi lisää. Hänelle annettiin toinen kieli mukaan:

”Silloin hän kysyi yhtäkkiä: miten olette muuten saaneet hirven? Kerroimme, että se piti ampua. Miten niin, Suomen lain mukaan hirvi on jo tähän aikaan rauhoitettu? Luulimme, ettei kai erämaassa Suomen lakia ole ja näin oli saatu kaksi viikkoa muonaa kaikille joukoille. Mutta se oli lopetettava. Siihen loppui, mutta onneksi tuli miinaan menneitä hirviä ...”

Sotapojat saivat vielä syödäkseen hirviä, joilta näkyi olevan jalka poikki. Tuolla reissulla vastaan tuli myös aunuksilainen karjalaismies Ivan Lukin, metsästäjä hänkin, joka kutsui Heikin karjalaisen suurperheensä taloon. Myöhemmin Ivan muutti Suomeen ja yhteinen metsästys jatkui.

”Mannerheimin muistelmat eivät ole pätevää historiaa”

Sodassa oli aikaa miettiä, mutta myös lukea – luutnantilla oli Goethen kootut mukanaan, ehkä joittenkin hämmästykseksi. Rauhantulua opinot jatkuivat ja sodassa olleet nuoret miehet olivat korkeassa kurssissa yliopistolla:

”Menin professorin luo tenttiin ja kandin tekeminen oli helppoa. Panin kannukset päälle, vaikka en olekaan ratsuväkeä ja tulini professorin kotiin kannukset kilisten. Hän kysyi, onko luutnantti ollut sodassa. Sanoin, että viisi vuotta, kaikilla niillä paikoilla, joissa Suomen armeija on taistellut. Tuli vain kaksi lyhyttä kysymystä, kuten käykö laudatur vai eximia? Valitsin vaatimattomasti eximian.”

Otavan kustannettavaksi tuli sittemmin suureksi myyntimenestykseksi nouseva Mannerheimin muistelmat. Monet ovat ihmetelleet, miksi teoksesta puuttuu lähes kokonaan marsalkan henkilökohtainen elämä: avioliitosta on pari riviä ja kahta tytärtä ei mainita ollenkaan. Heikki A. Reenpää tietää syyn:

”Muistelmat on monumentti, se ei ole pätevää sotahistoria Suomesta tai

” Muistelmat (Mannerheimin) on monumentti, se ei ole pätevää sotahistoria Suomesta tai Euroopasta. Siitä piti tulla dokumentti, joka todistaisi että Suomi oli täysin viaton sotaan. Siksi marsalkka kieltäytyi henkilökohtaisista muistoista, kuten omista perheasioista. ”

Heikki A. Reenpään kokemuksia kolmen vuosisadan kirjailijoiden kustantajana oli tullut kulemaan klubisalin täydeltä kirjan ystäviä.

Euroopasta. Siitä piti tulla dokumentti, joka todistaisi että Suomi oli täysin viaton sotaan. Siksi marsalkka kieltäytyi henkilökohtaisista muistoista, kuten omista perheasioista. Häntä yritettiin saada sanelemaan tekstiä vähän keveämpään tyyliin, mutta kun puhtaaksi kirjoitettu teksti tuli takaisin hän käski poistamaan vivahduksetkin persoonalliseen elämään ja kokemukseen. Ne jäivät pois. Sen ymmärtää, kuulee ja kokee kun lukee – kirja olisi voinut olla paljon parempi.”

Heikki A. on lukenut Mannerheimin metsästysjuttuja ruotsinkielisistä alan lehdistä ja arvioi sen perusteella, että marski olisi kyllä pystynyt parempaan: ”Ne olivat aivan toisenlaisia. Muistelmat olivat liian kova yritys.”

Fennica-kokoelman juuret Ruotsissa

Reenpään suku on ollut kustantaja jo yli 200 vuotta, sillä suvun esi-isä, Ilomantsin Kukkosista papinkouluun lähtenyt Henrik Renqvist oli 1800-luvun alun suurin kustantaja Suomessa ja julkaisi yli 70 teosta. Häntä tuki koulutielle kirjakauppias Pietari Väänänen. Yhden hänen kirjansa paljon myöhemmin perustettu Otavakin kustansi uudelleen: Viinan kauhistus oli ensimmäinen raittiuskirja Suomessa.

Henrik Renqvistin pojanpojasta ja Heikki A.:n isoisästä Alvar Renqvistista tuli Otavan johtaja ja suuromistaja. Sen kirjailijat edustivat nuoruus-suomalaisista aatemaailmaa: Juhani Aho, Minna Canth, Eino Leino, Arvid Järnefelt – käännettyjä kirjailijoita olivat Ibsen, Strindberg. Näin luotiin perustaa suomenkielisel kirjallisuudelle, joka lähti 1800-luvulta Aleksis Kivestä.

Alvar Renqvist valitsi pojanpoikansa henkiseksi perilliseksi ja antoi tehtäväksi kerätä suomalaisen kirjallisuuden ydinteokset, työn hän itse oli aloittanut. Heikki A. sai kerätyksi klassisen suomalaisen kirjallisuuden lähes täydellisesti. Tämän Fennican 20 000 teosta siirrettiin 2004 Kansalliskirjastoomme Reenpää-huoneeseen. Miten sellaisen kokoelman kerääminen oli mahdollista?

”Kun sota loppui, Ruotsin kreivit ja paronit päättivät ryhtyä linnojen kunnostustyöhön. Rahat löytyivät, kun rupesivat myymään sieltä tavaraa. He huomasivat kellareissaan epämääräisiä paketteja, Åbo Akademin painotuotteita alusta saakka 1600-luvulta. Turun pieni kirjapaino painoi harvoja kirjoja – ne olivat siellä ja sain vanhimman osan koottua.” ❖

Jatkuu seuraavalla aukeamalla

Professori Heikki A. Reenpää:

Kirjallisuuden oltava radikaalia

”Jos joku tekee vain peh-
morunoja, sillä ei potkita
pitkälle – taiteen pitää olla
kaikessa radikaalia. Tämä
koskee myös kirjallisuutta.
Jo Aleksis Kivi oli radikaali”,
sanoo professori Heikki A.
Reenpää.

Heikki A. Reenpää tuntee
kirjallisuuden pitkältä
ajalta – mikä olisi resepti
tulevaisuuteen, neuvo kir-
jailijoille ja kustantajille?

”Pitäisi olla radikaalimpi. Kirjalli-
suus on loppujen lopuksi radikaalitai-
detta kaikessa, tekstit ovat radikaali-
leina hyvin vaikuttavia, saavat lukijan
järkyttyneeksi tai kiinnostuneeksi tai
vakuuttuneeksi, että tämä on oleel-
lista. Ainakin alkuvaiheessa se on
radikaalia, ei voi hyväksyä aiemmin
hyväksyttyä muotoa. Kirjailija luo
uuden muodon tai näkemyksen tai
ennustaa tyyli muutosta, kuten tapah-
tui 50-luvulla. Silloin oli menneisyy-
den tai itsenäisyyden alun suomalai-
nen proosa, kirjoittamisen tapa, joka
oli ihan hyvä. Aleksis Kiven teksti on
ihan hyvää, siellä on myös radikalismi-
ä, joka järkyttää ja muuttaa lukijan
käsityksen tietyistä asioista. Pehmoru-
nolla ei pääse kovin pitkälle.”

Uuden polven kirjailijat nousevat

Kustannustoiminnan paaveja olivat
sodan jälkeen vanhat konservatiivit,
kuten V.A. Koskenniemi. Heikki A.
perusti Eino Leino -seuran 1947 saa-
dakseen uusia tuulia kirjallisuuteen.

”Lukevat nuoret miehet ja nai-
set moittivat ennen sotaa julkaistua
kirjallisuutta: tylsää, pitkäväteistä,
suomen kieltä käytetään väärin, lopu-
tonta jorinaa. Ajatus oli lähinnä Tuom-
as Anhavan, joka oli hyvin taitava
kriitikko, osasi lukea. Hän otti teh-

täväkseen nostaa suomalaisen proo-
san tasoa, vapauttaa sitä, ettei se olisi
säännöissä ja valjaissa. Anhava toi
minulle nopeassa tahdissa nähtäväksi
kirjoja, jotka miellyttivät häntä, Hyryä
ja muita. Uusilla tekijöillä oli entistä
tehokkaampi, keskitetympi, asiaan
enemmän menevä teksti. Monissa
kirjoissa oli myös stoori lukemisen
arvoinen.”

Näin uuden polven modernistit
aloittivat: Veijo Meri, Lassi Nummi,
Marja-Liisa Vartio, Hannu Salama,
Antti Hyry, Pentti Saarikoski ja Paavo
Haavikko. Heikki A:n kanssa olivat
myös Eino S. Repo, Tuomas Anhava ja
Kai Laitinen.

*Kustannustoiminnan
paaveja olivat sodan jälkeen
vanhat konservatiivit,
kuten V.A. Koskenniemi.
Heikki A. perusti
Eino Leino -seuran 1947
saadakseen uusia tuulia
kirjallisuuteen.*

”Huomasin että nyt täytyy vaihtaa
eri suuntaan. Keräsin kiinnostuneita,
evästin heitä, että usko säilyi. Yri-
timme edelleen, vaikka oli vaikeaa.
Monet, jotka ovat nyt klassikoita, eivät
olleet aluksi helppoja. Esimerkiksi
Vartio oli nopea, kiihkeä, ei ehtinyt
muotoilla. Aluksi ei tullut kunnollista
proosaa eikä suomenkieltä. Vaikeus oli
tässä: oli ensin löydettävä kirjailijat,
sitten oli vielä saatava Otavan van-
hanaikaisessa hierarkiassa järkyttävää
läpi. Lopulta havaittiin, että tässä se
uusi kirjallisuus on, ja piti saada sitten

vielä yleisö havaitsemaan. Siihen meni
semmoinen 50 vuotta.”

Anhava oli opiskelija vielä sodan
jälkeen ja suoritti maisterin tutkinnon.
Häntä Heikki Reenpää kiittää eniten:

”Hän osasi lukea kirjoja, oli mer-
kittävä henkilö. Hän sanoi nopeasti,
onko kirja hyvä ja mielenkiintoinen,
onko tyyli hyvä ja mitä korjauksia
tarvitaan. Hän auttoi minua suuresti,
vaikka väitän itsekin pystyväni löytä-
mään kirjasta sen arvon. Näiden nuor-
ten miesten – Repo oli ollut sodassa,
muut nuoria, huokui ensin vasten-
mielisyys vanhempaa kirjallisuutta
kohtaan. Suomessa kirjallisuus oli
vanhanaikaista proosaa, jossa kuvatiin
asia niin kuin se oli. Oli hyvin
vähän leiskuvia kirjoittajia, jotka veti-
vät lukijan puoleensa, ahaa-elämyksiä
puuttui.”

Tärkeitä olivat myös kansainväli-
set kirjailijat, esimerkiksi Eino Leino
-seuran ”jumalat” Jean-Paul Sartre,
Samuel Beckett, Somerset Maugham,
Albert Camus ja Marcel Proust. Heikki
A. tapasi itse T.S. Elliotin ja Maugh-
amin sekä saksankielisellä alueella
Günther Grassin ja Heinrich Böllin.
Lahden kirjailijakongressi syntyi Eino
Leino-seurassa ja Otavassa. Heikin
veljellä Erkki Reenpäällä oli poik-
keukselliset suhteet mm. Latinalai-
seen Amerikkaan, josta tuli vieraita
Lahteenkin.

”Hän oli taitava Latinalaisen Ame-
rikan kielten ja kirjallisuuksien löy-
täjänä. Hän oli siinä suhteessa aivan
uraa aukaiseva.”

”Taistolaiset eivät olleet radikaaleja”

Taistolaisuuden vuosina Heikki A.
hoiteli radikaaleja runoilijoita, joista
päällimmäinen oli Pentti Saarikoski.
Hän sanoi näistä ihmisistä, että ääri-
vasemmistolaiset olivat useimmiten
lähtöisin porvarillisista kodeista tai
hyvistä kouluista; he eivät yleensä teh-
neet todellista vaikutusta.

”Ei ne pommeja heittäneet. Puheet
kovia, se kuuluu kirjalliseen radika-
lismiin. Ei sitä pidä pelästyä. Pitää
ajatella, että jospa siitä tulisi vielä
kirja. Koko akateemis-kirjallinen
radikaaliryhmä oli loppujen lopuksi
ja onneksi pehmosakkia, jolta puuttui
ideologinen palo ja halu terrorismiin.
Kustantaja on neutraali, vähitellen hän
tulee kirjailijan ystäväksi ja sanoo, että
tuo olisi ehkä vähän parempi näin. Se
ei ole komennus vaan ystävän neuvo,
kirjailija ymmärtää. Kustantajan täy-
tyy saada nopeasti ote, mistä on kyse,
onko se merkittävää vai ei. Vasta sen
jälkeen on mahdollista tehdä korjauk-
sia.”

Professori Heikki A. Reenpää
naurahtaa välillä itselleenkin innos-
tuessaan: ”Joo – vastauksia tulee
kaikkeen...” Pienellä kielialueella ei
ole samanlaisia taloudellisia mahdolli-
suuksia kuin jossain muualla. Taiteen
tie on pitkä:

”Kaunokirjallisuudesta aikamoi-
nen osa on tälläkin hetkellä esikoisia,
joissa on häivähdys taidetta. Tie, joka
jokaisen kirjailijan on mentävä, on
kova ja pitkä. Suoraan taidetta tuot-
tavia on hyvin harvoin. Saarikoski oli
sellainen, ymmärsi mitä sanalla voi
vaikuttaa, runot olivat todellisuutta
ymmärtäviä, idea on ja ajatus, jota
lukijan pitää kehittää itse mielessään
eteenpäin. Kielialueemme on niin
pieni.” ❖

”Myös Aleksis Kiven teksti on
radikaalia, joka järkyttää ja
muuttaa lukijan käsitystä.”

”

*Kaunokirjallisuudesta
aikamoinen osa on tälläkin
hetkellä esikoisia, joissa on
häivähdys taidetta. Tie, joka
jokaisen kirjailijan on men-
tävä, on kova ja pitkä. Suo-
raan taidetta tuottavia on
hyvin harvoin. Saarikoski
oli sellainen, ymmärsi mitä
sanalla voi vaikuttaa, runot
olivat todellisuutta ymmär-
täviä, idea on ja ajatus, jota
lukijan pitää kehittää itse
mielessään eteenpäin. Kieli-
alueemme on niin pieni.”*

”

Toiminnanjohtajien vahdinvaihto

Vuoden vaihteessa Kari Storckovius aloitti Klubin uutena toiminnanjohtajana, kun kuusi vuotta Klubia ansiokkaasti palvellut Raimo Ilveskero jäi eläkkeelle.

Klubilehti kutsui toiminnanjohtajat saman pöydän ääreen vaihtamaan mielipiteitä Klubin keskeisistä tehtävistä.

Klubin yhteinen pohja jokaiselle jäsenelle on suomalainen kulttuuri, kulttuuriperinne ja kieli, raamittavat toiminnanjohtajat Kari Storckovius ja Raimo Ilveskero.

Vaikka Kari oli haastattelun ajankohtana työskennellyt vasta kuukauden päivät, hänellä on selkeä ajatus, mihin Klubin asioita on hyvä kehittää.

Digitaalinen läsnäolo tärkeää

Hänen työ- ja osaamistaustansa on suuryritysten sisäisessä tarkastuksessa ja riskien hallinnassa sekä taloushallinnon kehittämisessä. Tämän lisäksi Karilla on musiikin ja teatterin vahva osaaminen, johon klubilaiset ovat tutustuneet kuorossa ja monen instrumentin soittajana klubin orkesterissa.

Aiemmassa työelämässä hän on ollut kehittämässä digiajan asioita. Hän näkee tärkeänä digitaalisuuden haasteet ja läsnäolon myös Klubissa.

”Työni seurailee tietenkin Klubin johtokunnan päätöksiä eikä 142-vuotias Klubi tarvitse nyt isoja linjauksia. Digitaalisen läsnäolon edistäminen Klubissa on tärkeää, samoin kansainvälinen yhteistyö ulkomaisten klubien kanssa,” hän sanoo.

Raimo kertoo kansainvälisen yhteistyön laajentuneen hänen aikanaan viiden, kuuden klubin kanssa. ”Alussa innostus oli suuri, vaan sittemmin se on laantunut.”

Kari ajattelee yhteistyötä sitä

kautta, että paljon matkustavilla klubilaisilla olisi hyvä mahdollisuus käydä yhteistyöklubeilla ja viedä vieraitakin niihin matkoillaan. ”Uskoisin sen olevan piristävää lisä.”

Somealustoja pohdittava

”Klubin kaikenlainen historiatieto olisi saatava vihdoinkin digitaaliseksi ja hyödynnettävään yhteistä toimintaa. Historiatieto on hyvä käsittää siten, että siihen kuuluu yhtä hyvin viimeisen Klubilehden aineisto kuvineen kuin viime vuosina hyvään järjestykseen saatu klubin vanhempi tieto.”

”Olisi hyvä, jos voisimme luoda järjestelmän, jossa kaikki Klubin kannalta oleva relevantti tieto olisi sähköisessä muodossa jo sitä tehtäessä, jolloin sen myöhempi käyttö indeksoinnin avulla on helppoa. Osa tällaisesta tiedosta on jo nyt netissä myös ulkopuolisten käytössä Suomen kansan sähköisen muistin kautta”, Kari kiteyttää.

”Twitter-maailman ja muiden somealustojen soveltuvuus Klubin toimintaan kannattaa myös selvittää. Jo nyt joillain harrastuspiireillä on omat sivunsa Facebookissa. Klubin keski-ikää nuoremmilla ikäpolvilla voisi somessa toimiminen olla haluttavampaa. Varmaan somesta voi löytyä myös digiasioita, jotka koskettavat vanhempaa väkeä tai meidän

vuokralaisia, joiden kanssa yhteydenpitoa voisi kehittää somessa.

”Kaikelle tekemiselle on oltava tilaus, ettei tehdä turhaa. Asiasisältö, joka halutaan viestiä, on olennaista”, Kari sanoo.

Klubin kivijalka luodaan arjessa

Raimo hahmottaa Klubin toimintaa sen tehtävän kautta. ”Helsingin Suomalainen Klubi on ollut 142 vuotta. Se on kulttuuriklubi, jonka yhteinen pohja jokaiselle jäsenelle on suomalainen kulttuuri, suomalai-

nen kulttuuriperinne ja Suomen kieli. Tämä on Klubin kivijalka, joka luodaan arjessa, perusajatus, miksi Klubi on ollut olemassa”, hän tiivistää, ja Kari on yhtä mieltä..

Raimon mielestä digin on palveltava jäseniä ja Klubin periaatteita. ”Tiedon on oltava tallessa, ei kellarin komerossa.”

”Klubin projekteihin on saatava jäsenistä projektiryhmä, yksin ei mikään onnistu. Hienoa on, että kaikkiin asioihin löytyy klubilaisista tekijöitä. Vapaaehtoisuus on sitouttamisen takia välttämätöntä. Tässä toiminnanjohtajalla on tärkeintä sisäinen markkinointi.”

Klubi kiinni ajassa myös jatkossa

Kari hahmottaa tulevaa Klubia. ”2025 Klubin keski-ikä on alempi. Se on edelleen vahvasti ajassa ja käsittelee rohkeasti aiheita, jotka ovat voimakkaasti kiinni ajassa. Valitettavasti nyt katsotaan turhan paljon peruutuspeiliin.”

Raimo puolestaan sanoo kaudellaan olleen parasta se, kun joku soittaa ja ehdottaa jotain ja kysyy mitä mieltä olisit tästä. Näin on alkanut moni Klubin nykyisin suosittu harrastuspiiri tai -ilta. Joskus niiden synnyttäminen on vienyt aikaa. Esimerkiksi Mikko Iskala ehdotti EU-iltaa jo kuusi vuotta ennen kuin se käynnistyi Eikka Kososen vetämänä.❖

Talven pohdintoja

Onnea Viron kansa!

Veljeskansamme Viro juhlii tänä vuonna 100-vuotista itsenäisyyttään monin tavoin. Heidän itsenäisyytensä on tosin varsin erilainen kuin meidän. Arvostamme suuresti sitä, että he ovat nousseet alistetusta asemasta itsenäiseksi kansakunnaksi. On upeaa seurata, miten voimakas tahtotila ja onnistumisen halu heillä on kasvaa eurooppalaiseksi hyvinvointivaltioksi. Vapaus ja vapaudesta kannettu vastuu on johtoaajatuksena.

Myös meillä suomalaisilla on aihetta juhlaan. Me jouduimme vapaussotaan, josta selvisimme voittajina. Se pelasti meidät Viron kaltaiselta kohtalolta. Toivoa sopii, että mekin olemme rohkeita ja osaamme aidosti arvostaa itsenäisyyttämme ja rohkeasti kantaa vastuuta vapaudestamme.

Edellisen puheenjohtajapalstan aikaan klubilla keskusteltiin vilkkaasti tulevasta presidentin vaaleista. Nyt voimme suurella ilolla onnitella Tasavallan Presidentti Sauli Niinistöä upeasta vaalivoitosta. Ensimmäisellä kierroksella saavutettu ylivertainen ääntenenemmistö takasi, että voimme kutsua oikeutetusti Sauli Niinistöä koko kansan presidentiksi. Haluamme myös lämpimästi onnitella pian virkaanastumisen jälkeen syntyneestä presidenttiparin pienokaisesta.

Toiminnanjohtaja

Klubin toiminnanjohtaja vaihtui tammikuussa. Kiitän Raimo Ilveskeroa laadukkaasti ja vastuullisesti hoidetusta tehtävästä ja toivotan hyvää ja antoisaa tulevaisuutta. Samalla haluan toivottaa Kari Storckoviuksen tervetulleeksi toiminnanjohtajan pestiin. Tarkan ja huolellisen miehen maineessa oleva Kari on hyvä jatkaja kyseisessä tehtävässä.

Hyvät klubiveljet, kannustan osallistumaan laajasti eri tilaisuuksiin, joita meillä on runsaasti vielä kevään aikana.

Toivotan aurinkoista kevättä – nähdään klubilla!

MATTI VILJANEN
puheenjohtaja

Harvat asiat kestävät vain yhden näkökulman

Palkinnot jaanut, eduskunnan varapuhemies Mauri Pekkarinen (keskellä) piti tärkeänä sitä, että erilaiset tyyliä ilmaista itseään eivät menisi sekaisin. Hänen kanssaan palkinnot jakoivat kilpailun johtaja Pekka Ryttilä (vas) ja Viestintätoimikunnan puheenjohtaja Ari Huovinen.

Iris Vartiainen Sibeliuksen lukiosta Helsingistä voitti Suomalaisen kirjoituskilpailun esseellään, jossa pohditaan sotakertomusten merkityksen muuttumista.

Paiikkansa kymmenessä vuodessa tiukasti vakiinnuttaneen kilpailun teemoista kirjoitti nyt 1119 lukiolaista. Arvosteluvaksi lähetettiin 101 tekstiä 46 koulusta. Äidinkielenopettajien Johanna Karhumäen ja Merja Lumijärven esiraadituksen jälkeen arvostelulautakunta sai puntariinsa kymmenen kirjoitusta.

Kirjoituksista nousi kaksi viestiä

Arvostelulautakunnan sihteeri, Suomalaista Klubia edustava eversti evp. Pekka Rapila oli tänäkin vuonna lukenut

kaikki kilpailuun lähetetyt tekstit. Hän kiinnitti huomiota siihen, että nuorten suhtautumista globalisaatioon kannattelee enemmän toiveikas positiivisuus kuin paljon julkisuudessa esillä olleet haitat.

Palkintosijoille nousseista teksteistä nousi toinenkin viesti. Isänmaallisuus on hyväksi, kunhan se on tulevaisuuden käytössä.

Iris Vartiainen voittajatekstissä tarkastellaan tasapainoisesti sotakertomusten merkityksen muuttumista. Alun kriittinen näkökulma muuttuu varovan myönteiseksi tunnustukseksi kertomusten merkityksestä. Kirjoittaja pystyy perustelemaan lähestymistapansa ja siinä ilmenevän käänteen. Menneisyys hallitsee liikaa ajatteluumme, kirjoittaja myöntää, mutta sodista voi myös oppia ja nähdä ne tulevaisuudessa toisella tavalla kuin ennen. Ihannoivista, myyntejä ylläpitävistä sotakertomuksista on

luovuttava. Vartiainen opettajana oli Silvia Hosseini.

Iris Vartiainen ei kiitospuheessaan käyttänyt sotakertomusten sanastoa, mutta mottitaistelua minänsä kanssa hän tarkoitti avatessaan ajattelutapaansa. "En halua jäädä", Vartiainen sanoi, "omien käsityksieni taakse piiloon. Itsensä voi myös haastaa keskustelemaan ja kuuntelemaan. Harva asia kestää vain yhdestä kulmasta katselemisen."

Muulista uusi kansalliseläin

Toisen palkinnon sai Joel Määttä Nakkilan lukiosta. Kilpailussa harvinaisessa pakinamuodossa kuvataan suomalaista itsepäisyyttä, ja sen kirjoittaja ilmentää allegorisia eläinsatuja muunnellen ja parodioiden. "Suomalainen on kuin muuli, vähään tyytyvä, kestävä, voimakas ja rohkea. Paksu on muulilla pää, mutta niin on suomalaisellakin". Analyysinsä päätteeksi Määttä ehdottaa joh-

Suomalaisen Klubi palkitsi viime vuoden parhaat kirjoitukset Klubilla Kalevalan päivänä jo kymmenennen kerran.

donmukaisesti muulia uudeksi Suomen kansalliseläimeksi. Määttä opettajana oli Hanne-Leena Korhonen.

Itsenäisyysajatus pitkästytää

Arvostelulautakunta arveli kokonaisuutta tarkastellessaan, että Suomi 100-vuotta näkyi teksteissä "kunnioit-taen kirjoittamisen" -tyylissä. Kolmannen palkinnon voittaja Tuomas Lapatto Helsingin Suomalaisesta yhteiskoulusta vapauttaa tekstinsä jo ensimmäisessä lauseessa. "Ajatus Suomen itsenäisyydestä pitkästytää minua." Avauksen jälkeen kirjoittaja osoittaa monipuolisin esimerkein itsenäisen taipaleen kari-koita ja selviytymiskeinoja. Lapattokin vastustaa sotien ylivaltaa muistamisessa. Hänen mielestä olisi parempia juhlia saavutuksia tieteessä ja taiteessa, nostaa sankareiksi sananvapaustaitelijoita ja rauhanlähettejä. - Opettaja oli Tuula Uusi-Hallila.

Kunniamaininnan saivat Iida Jauhainen Mäntsälän lukiosta, Lea Nummisalo Helsingin Suomalaisen yhteiskoulusta ja Jonna Juvankoski Lohjan Yhteislyseon lukiosta.

Iida Jauhaisen "Älä avaa ennen vuotta 2039" teksti on sympaattinen ja lämmin tervehdys keski-ikäiselle minälle vailla erityistä ohjaavaa näkökulmaa. "Rakas minä, nyt en toivokaan sinulle hyvää elämää. Sen sijaan toivon, että kykenet näkemään hyviä ja kauniita asioita elämässäsi, oli se millaista tahansa. Silloin 40 vuoden rajapyykki ja orastava keski-ikä eivät saa sinua tuntemaan itseäsi vanhaksi. Kauneutta näkevät eivät vanhene."

Lea Nummisalo kuvaa "Kirikkaanturkooisi hame" -tekstissään sarkastisesti keski-ikäisen perusasetuksilla sujuvaa elämää verbaalisesti hienosti hulmuavain lausein ja vannottaa sitten, ettei hänelle kävisi samalla lailla, kun ollaan vuo-

dessä 2039. "Itke, naura ja huuda, sillä ainut asia joka voi pysäyttää sinut, olet sinä itse. Luota itseesi ja muihin. Anna sydämesi särkyä, älä pelkää rakastua. Tanssi pilkkuun asti, laula kurkku käheäksi ja ampaise äkkilähdöllä Kreikkaan."

Jonna Juvankoski irrottaa tuoreita näkökulmia kuivakkaasta "Itsenäisyyteni globalisoituvissa maailmassa" -otsikosta valitsemalla minä-kertojaksi itsenäisen Suomen. Kertoja pohtii kokemuksia lähinnä viime vuosikymmeninä, kummeksuu niskoilleen tulleita EU-direktiivejä ja on huolissaan eräistä itsenäisyyden häilyvistä piirteistä. "On kuitenkin harjoitettava hyvää yhteistyötä lähimpien naapureiden ja myös suurvaltojen kanssa, ja näitä suhteita pieni Suomi ilmoittaa ylpeänä onnistuneensa ylläpitämään erityisen hyvin."

Jatkuu seuraavalla sivulla

Kilpailun paras, Iiris Vartiainen kirjoitti sotakertomusten muuttuvasta merkityksestä-

Kilpailun kakkonen, Joel Määttä kirjoitti pakinan suomalaisesta itsepäisyydestä.

Kolmanneksi tullut Tuomas Lapatto osoittaa monipuolisin esimerkein taipaleemme karoita ja selviytymiskeinoja.

Hyvä kielellä ja tekstillä suuri merkitys

Kymmenennen kirjoituskilpailun palkinnot jaettiin perinteisesti Kalevalan päivänä 28.2. Helsingin Suomalaisella klubilla. Tilaisuudessa ilmoitettiin myös, että kirjoituskilpailun perustajan, lehdistöneuvos Mikko Pohtolan viime marraskuussa kuollut leski Meeri Pohtola testamenttasi kilpailun käyttöön 15 000 euroa.

Palkinnot jakanut eduskunnan varapuhemies Mauri Pekkarinen piti tärkeänä sitä, että erilaiset tyyliä ilmaista itseään eivät menisi sekaisin.

”Eri yhteyksissä kirjoitetun kielen täytyy täyttää erilaiset vaatimukset.”

Uudet tiedonhankinnan, tiedonvälityksen ja asioimisen menetelmät eivät sittenkään korvaa kirjoittamisen taitoa Pekkarinen sanoi. ”Hyvän suomen kielen taito ja kaikkien ymmärtämisen tekstin tuottamisen kyky on suuresta merkityksestä.”

Palkintojuhlassa kerrottiin myös tarina kesäpäivästä Kangasalla. Pianisti Risto Lauriala ”kirjoitti” täysin uusia sävyjä tuttuakin tutumpaan sävellykseen. Viimeisten soitujen kohdalla Lauriala kertoi senkin, miten iltaruskon kajo laskeutuu rantojen partahilla. ❖

Suomalaisen kirjoituskilpailun järjestää Helsingin Suomalainen klubi yhteistyössä Opetushallituksen, Äidinkielen opettajain liiton, Historian ja yhteiskuntaopin opettajien liiton, Suomen Kuvalehden ja Otavan kanssa.

Kunniamaininnalla palkittu Iida Jauhiainen kirjoitti kirjeen itselleen avattavaksi vuonna 2039.

Kunniamaininnan saanut Jonna Juvankoski kirjoittaa minä-muodossa Suomesta globalisoituvassa maailmassa.

”Tutustu uusiin ihmisiin, älä pelkää rakastua, tanssi pilkkuun asti, aloita vesipoolo ja kuviokellunta”, neuvoo palkittu Leia Nummiala omaa ikäpolveaan.

KESTÄVÄN BIOTALOUDEN EDELLÄKÄVIJÄ

Metsä Group valmistaa pohjoisen metsien uusiutuvasta puusta tuotteita, jotka korvaavat fossiilisten raaka-ainesten käyttöä. Panostamme kestäväan metsänhoitoon, henkilöstön hyvinvointiin, tehokkaaseen tuotantoon ja laadukkaisiin lopputuotteisiin.

www.metsagroup.fi

Make the most of **Metsä**

Viinin tuottaja ja nuori ammattilainen palkittiin

Klubin säätiö tuki ruokakulttuuria viidennen kerran

Maailman viinikilpailuissa menestyneen suomalaisen pientuottaja Finnviini Oy:n perustajat David ja Paola Guerrero Cohen ja nuori kon-diittori Emeliina Papinniemi palkittiin Suomalaisen ruokakulttuurirahaston tunnustuspalkinnoilla. Ne jakoi professori Johanna Mäkelä Jorma Hämäläisen ja Matti Viljasen kanssa.

Ruokakulttuuripalkinto jaettiin viidennen kerran Suomalaisen ruokakulttuurin päivänä helmikuun lopussa.

Viiden tuhannen euron tunnustuspalkinnot saivat Finnviinin perustajat, ekuadorilainen Paolo Guerro ja kalifornialainen David Cohen, jotka tulivat Suomeen 10 vuotta sitten juhlapyhänä, jolloin kaikki paikat olivat kiinni. Innostava alkua.

Viiden tuhannen euron palkinnon sai myös Emeliina Papinniemi konditoria-alan jatko-opintoihin.

Oma viinitila haussa

Finnviini on pientuottaja, joka on saa-

nut maailman viinikilpailuissa kulta-, hopea-, ja pronssisijoja laadukkuudesta marjaviineillä, joita ei juuri ole Suomessa tuotettu.

Professori Johanna Mäkelän mukaan Cohenin pariskunta ovat Suomi-hulluja maahanmuuttajia, jotka ovat nähneet potentiaalin siinä, missä me muut olemme liian lähellä tajutaksemme luontomme aromaattiset ja laadukkaat mahdollisuudet maailmalla.

Tilaisuudessa puhunut David Cohen sanoi seuraavan kehitysvaiheen olevan oman viinitilan hankkiminen Lepaan viinitilan sijaan, joka on valmistanut Finnviinin tuotteet.

Kohti omaa konditoria

Emeliina Papinniemi on nuori ammattilainen, joka haluaa kehittää omaa

ammattitaitoaan. Viime vuoden loka-kuussa hän voitti kondiittorisarjassa kultaa nuorten ammattitaidon maailmanmestaruuskilpailuissa. Parhaat pisteet suomalaisista saaneena, hänelle annettiin myös Best of Nation -tittelin. Emeliina Papinniemi työskentelee turkulaisessa MBakeryssä, joka valittiin Suomen parhaaksi leipomoksi. 2015.

Nuoren palkitun tulevaisuudessa on oma konditoria, jotta saa tehdä juuri sitä, mitä haluaa.

Suomalainen ruokakulttuurirahasto on perustettu 2012 edistämään suomalaista ruokakulttuuria ja sen tutkimusta sekä tukea henkilöitä, jotka ruokakulttuuria edistävät. Rahasto jakaa vuosittain apurahoja ansiokkaille ravintola-alan ammattilaisille, jotka haluavat kehittää ammattitaitoaan.

Pekka Terävä

Räppäriduo Solonen (pipopää) ja Kosola esittivät ensi kertaa räppiä Klubilla. Kaksikko riimitti lauluun yleisön antamista ruokaan ja ruokakulttuuriin liittyvistä sanoista.

Johanna Mäkelä: ”Palkinto-teenana oli kekseliäs ja rajoja rikkova ruokakulttuuriin vaikuttava toiminta.”

Rahaston peruspääoman, miljoona euroa on lahjoittanut edesmennyt tunnettu gastronomi Heikki Tavela.

Rahaston on perustanut Suomalaisen Klubin säätiö, joka tukee suomalaista kulttuuria ja suomalaiskansallisia perinteitä ylläpitävää toimintaa. Painopiste-alueita ovat nuoret, tulevaisuus ja huippusaajat.

Ruokakulttuurirahaston jäsen ja ravintoloitsija Pekka Terävä oli valmistanut tilaisuuteen Food Station -ruokailun, jossa oli kolmenlaisia herkkua ja jälkiruokaa, jotka nautittiin osin Finnviinin tuottamilla vineillä. ❖

Klubiravintolalle Rôtisseurs-kilpi

Aiemmin kannettiin käätyjä

Valtavouti Ari Arvonen onnittelee uusia kilpiravintolan pitäjiä, Petri Karhua ja Miia Makkosta. Terveysterveksi.

Klubin ravintola sai helmikuun alussa merkittävän tunnustuksen, kun Paistinkääntäjien veljeskunta myönsi sille Maitre-käädyt.

Kilven saannin ehtona on, että ravintolan keittiössä työskentelee Maitre Rôtisseur ja salin korkein ammattilainen on Maitre restaurateur.

Aiemminkin klubiravintolan vetäjillä on ollut Paistinkääntäjien ammattijäsenten korkeimmat Maitre-käädyt, mutta kilven lunastaminen on jäänyt.

Tarvittavat käädyt myönnettiin Miia Makkoselle ja Petri Karhulle viime vuoden maaliskuussa. Tämän jälkeen Paistinkääntäjät kävivät ”pidemmän aikaa” syömässä ja arvioimassa tuntemattomina Klubin ravintolan antimia.

Järjestön mielestä ruoka on riittävän tasokasta kilven anomiselle. Klubin hakemuksesta kilpi myönnettiin ravintoloitsijoille Miia Makkoselle ja Petri Karhulle helmikuussa. He ovat hoitaneet Klubin ravintolaa vuodesta 2009. Aiemmin käädyissä ovat toimineet klubiravintolassa Riitta Malmberg ja Juha Vepsä.

Merkki laadulle

Rôtisseurs-kilpi merkitsee ravintolan ja sen ruoka- ja palvelutuotteiden korkeaa laatua. Ensimmäinen kilpikriteeri on kansallisen keittiön vaaliminen, gastronomian kehittäminen, alueellisten ja kulinaaristen perinteiden säilyttäminen sekä kehittäminen.

–Arvostamme raaka-aineiden omia makuja sekä vanhoja hyviä gastronomian klassikkoja. Suosimme kotimaisia raaka-aineita, satokausia mukailen. Leivomme leivän päivittäin 120-vuotisesta juuresta ja pidämme huolta, että torstaisin on hernekeittoa ja pannukakkua, Miia Makkonen sanoo.

Hänen mielestä on hieno saada tunnustus, koska kaikki tehdään omalla porukalla. Kilpi on tunnustus koko henkilökunnalle, jonka yrittäjäpariskunta palkitsee erikseen kesällä, kun ravintola on kiinni ja kaikilla on aikaa.. ❖

Timo Martikainen
Kuva: Antti Virkkunen

Uuden jäsenet tutustuivat Klubin tiloihin ja tarjontaan

Itäpalaa odotellessa uudet klubiveljet kuultiin Miia Makkoselta ravintolan mahdollisuuksista.

Kahdesti vuodessa kutsutaan vasta Klubiin liittyneitä jäseniä tutustumaan yhteisöömme. Tammikuun tilaisuuteen kutsua oli noudattanut kolmisenkymmentä uutta Klubiveljeä.

Tilaisuus seurasi perinteistä kulkua. Klubin Puhallinorkesteri aloitti esittelemällä kolmella kappaleella ohjelmistonsa eri puolia ja Janne Nevalainen kertoi orkesterin toimintaperiaatteista. Asiasta kiinnostuneet soitottaitoiset uudet Klubiveljet ovat tervetulleita liittymään orkesteriin. Klubin Kuoron pienryhmä antoi myös näytteen monipuolisesta ohjelmistostaan ja kuoron puheenjohtaja Heikki Tapionlinna esitteli kuoron

Talouden esittely oli osa illan ohjelmaa, kuvassa kuuntelevat Veli-Pekka Lehto (kesk), Simo Manner (oik)

toimintaa, johon laulutaitoiset klubiveljet pääsevät kuorokurssin kautta mukaan. Kurssilla esitellään kuorolaulun periaatteita.

Klubin kaikki toiminnat tulivat illan aikana esitellyksi. Toiminnanjohtaja Kari Storckovius, sihteeri Inkeri Lohivesi ja klubimestari Jarmo Heinonen – Klubin toimihenkilöt – kertoivat omista rooleistaan. Eri toimikuntien vastaavat vetäjät esittelivät Klubin tarjoamia harrastuksia, viestintää, kulttuuritarjontaa ja muuta ohjelmaa sekä ravintolan mahdollisuuksia. Lopuksi vielä nautittiin Klubin tarjoama iltapala ja halukkaat osallistuivat Klubin tilojen esittelyyn puheenjohtaja Matti Viljasen ja toiminnanjohtajan johdolla. ❖

Teksti: Kari Storckovius
Kuvat: Antti Virkkunen

Klubin harrastusten esittely piti uudet jäsenet valppaina. Kuvassa Markku Ruutu (vas.), Heikki Kalanen, Ilpo Koukku

MADETTA mätinä ja mateena

Runsaat 50 klubiveljeä ja seuralaista kokoon-tui perjantai-iltana 2.2. klubiravintolaan gastronomisen kerhon järjestämään gourmet-iltan nauttimaan sesongin herkuista eli mateesta eri muodoissaan. Tilaisuuden aluksi illan teemaan sopivasti osanottajat pääsivät onnittelemaan klubin ravintoloitsijakaksikkoa Mia Makkosta ja Petri Karhua heille ja ravintolalle myönnetystä Rotisseurs-kilvestä.

Aterian aluksi saatiin ravintolan perinteeseen kuuluvat herkulliset tirisevät ja rapeat isot blinit asiaan kuuluvine tykötarpeineen – mateenmätiä, punasipulia ja smetanaa. Lisäksi tarjolla oli voisulaa blinin makua entisestään parantamaan.

Ravintola ei näidenkään blinin osalta pettänyt. Klubin blinit kilpailevat hyvin kaupungin parhaiden tittelistä. Allekirjoittaneen pöydässä toki sivistyneesti kiisteltiin ikuisuuskyymyksestä – kumpi on parempaa, mateen vai muikun mäti?

Pääruokana tarjottiin Madetta Harryn tapaan. Ruoka on saanut nimensä edesmenneen legendaarisen herkkutelijan Harry Mildin mukaan, ja sen on kehittänyt Eero Mäkelä, joka toi Palacelle Suomen ensimmäisen Michelin tähden. Ruuan oikeaoppinen valmistustapa löytyy hänen kirjastaan ”Ruokaa Eero Mäkelän tapaan” sivulta 104 (Uusi Suomi Oy, 1987).

Jälkiruokana nautittiin veriappelsiinijäädykkeen nimellä tarjottu hedelmäjäädyke, joka oli kerrassaan mainio, vaikka veriappelsiiniä siitä ei juuri löytynytäkään. Mutta oli kuitenkin erittäin herkullinen päätös mukavalle illalle.

Illan kulttuuriannista vastasivat nuoret Virva Immonen (laulu) ja Toomas Keski-Säntti (piano). ❖ Teksti: Antti Aho

Merkkipäiväilta kokosi juhlijat Klubille

Merkittävä perinne, 70, 80, 90 ja vanhempien klubiveljien kutsuminen juhlimaan, sai jatkoa tammikuussa salintäyteisen juhlijoiden kokoontuessa Klubin saliin.

Merkkipäiväilta on jo pitkään jatkunut traditio Klubissa. Niinpä pyöreitä vuosia täyttävät veljet tietävät odottaa kutsua Klubin tarjoamalle juhlaillalliselle syntymäpäiväänsä seuraavana vuonna. Nykyisin tilaisuuteen kutsutaan tasaisia kymmeniä vuosia täyttäneet 70:stä eteenpäin. 90 vuotta täytettyään kutsu tulee joka vuosi.

Tällä kutsuttavien määrällä juhlasali tulee käytännössä täyteen. Näin oli asia tälläkin kertaa. Noin 120 Klubiveljeä saapui paikalle smokeissaan nauttimaan ohjelmasta ja Klubiravintolan tarjoamasta illallisesta.

Puheenjohtaja Matti Viljanen lausui veljet tervetulleiksi, Erkki-Juhani Taipale piti juhlapuheen ja Risto Uimonen kiitti juhlasta kutsuttujen puolesta. ❖

Teksti: Kari Storckovius
Kuvat: Antti Virkkunen

Juhlapuheen piti Erkki-Juhani Taipale.

Etualalla Jaakko Simojoki, Pekka Salmén ja Keijo Virtanen.

RUNORIIHI suunnittelee omaa iltapäivämatineaa

Tervetuloa seuraavaan runoriiehen 19. maaliskuuta Helsinki-saliin klo 18.00 Silloin alkaa riihessä tapahtua.

Runoriihen puheenjohtajana toimii taiteilija Timo Närhinsalo, joka jäätyään eläkkeelle Rovaniemen teatterin johtajan tehtävistä on esittänyt menestyksekkäästi freelancer taiteilijana mm. Marskin roolia ympäri maata.

Edellisessä kokouksessa sovittiin yhteisesti, että osallistujat voi lähettää riihen puheenjohtajalle Timo Närhinsalolle etukäteen yhden tai useamman, jotka hän esittäisi syksyllä suunnitteilla olevassa runoriihen iltapäivämatineassa. Näistä runoista Timo rakentaa yhteensopivan kokonaisuuden, joka kuultaneen sitten avec-matineassa syys/lokakuussa. Maaliskuun runoriiehessä harjoitellaan myös matinea-runoja.

Lisäksi klubiveli Hannu Kauppala esittää osia Homeroksen runokokoelmista Ilijas ja Odysseia sekä alkuperäiskielellä että eri suomennoksina. Mielenkiintoista, mitä saammekaan kuulla?

Jokaisen runoriiehen osallistuvan ei tietenkään tarvitse esittää jotakin. Kaikki klubiveljet ovat tervetulleita kokoukseen vaikka vain kuuntelemaan, miten runoratsu laukkaa Suomalaisen Klubin runoriiehessä. ❖

Pentti Mettälä

Teksti: Kustaa Hulkko
Kuvat: Matti Laitinen

Nopein prosessori laskee nyt uskomattomat 320 triljoonaa operaatiota sekunnissa

TEKOÄLY on jo tullut

Tekoäly tuo samanlaisen teknologisen ja yhteiskunnallisen mullistuksen kuin sähkö sata vuotta sitten. Tekoäly ei kuitenkaan tapahdu vasta tulevaisuudessa, vaan se on todellisuutta jo nyt.

KUVA: SCANSTOCKPHOTO

Tero Ojanperä(vas), Pekka Ala-Pietilä ja keskellä isäntä Aimo Maanvilja vakuuttavat tekoälyn voimasta. Jatkuu seuraavalla aukeamalla

Maaailman 10 arvokkaimman yrityksen joukossa on seitsemän sellaista, jotka tekevät rahaa tekoälyllä.

Teknologia illan alustajia Pekka Ala-Pietilää ja Tero Ojanperää oli saapunut kuulemaan runsas joukko kiinnostuneita klubilaisia. Teemana oli miten Suomesta voitaisiin tehdä tekoälyn soveltamisen kärkimaa.

Ala-Pietilän mukaan tekoäly on jo nyt arkitodellisuutta, vaikka sitä ei välttämättä huomaakaan.

Näin arvioivat Pekka Ala-Pietilä ja Tero Ojanperä 8. helmikuuta Klubilla. Molemmat ovat tuttuja nimiä suomalaisten teknologiayritysten huipulta.

Ala-Pietilä teki pitkän uran Nokiassa ja päätyi aikanaan yhtiön toimitusjohtajaksi. Nykyisin hän johtaa puhetta muun muassa Sanoman hallituksessa sekä työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) tekoälyohjelmaa valmisteluvassa ohjausryhmässä.

Myös Ojanperän tausta on Nokiassa, missä hän työskenteli teknologiajohtajana. Nyt hän on Silo.ai -tekoäly-yrityksen toimitusjohtaja ja kuuluu myös sen perustajiin.

Tekoäly, artificial intelligence eli AI on yhtä merkittävä teknologinen mulistus kuin sähkövoiman käyttöönotto.

”Tekoäly on tämän päivän sähkö”, Ala-Pietilä sanoi.

Ala-Pietilän mukaan tekoäly on jo nyt arkitodellisuutta, vaikka sitä ei välttämättä huomaakaan.

Esimerkiksi puhetta ymmärtävät Siri ja Google Now perustuvat tekoälyyn. Edellinen on Apple-käyttäjien ”henkilökohtainen avustaja”. Jälkimmäinen taas auttaa Android-puhelimen omistajaa.

Tekoälyä on vaikkapa Koneen hisseissä ja myös lääketieteessä sitä sovelletaan esimerkiksi sairauksien diagnosointiin.

Digitalisaatio mahdollisti AI:n

Kuitenkaan tekoälyn teoreettinen perusta ei ole tämän päivän tuotetta. Alan Turing kehitti jo vuonna 1950 niin sanotun Turingin testin mittaamaan sitä, pystyykö tekoäly uskottavasti jäljittelemään ihmisen ajattelua.

Sen jälkeen AI koki uuden nousun 1960-, 1970- ja 1980-luvuilla – vain mennäkseen taas pois muodista.

Tero Ojanperä kertoi, että pääjohtaja Kari Kairamo kokosi Nokian ensimmäisen AI-tiimin vuonna 1984.

Tekoälyn laajamittainen käyttöönotto tapahtuu kuitenkin vasta nyt, digitalisaation myötä. Sen vakiintuminen perustuu dataan, uusiin ohjelmitoihin ja tietokoneiden laskentakapasiteetin kasvuun.

Kun on paljon tietoa ja konekapasiteettia, ohjelmistot oppivat tunnistamaan malleja tai hahmoja (”patterns”) suurista tietomääristä.

Maaailman 10 arvokkaimman yrityksen joukossa on seitsemän sellaista, jotka tekevät rahaa tekoälyllä. Haku-konefirma Baidu, monialainen inter-

net-yritys Tencent sekä verkkokaupapajätti Alibaba ovat kiinalaisia, tutut jättiläiset Google, Amazon, Facebook ja Microsoft taas amerikkalaisia.

”Euroopassa ei ole yhtään samanlaista yritystä”, Ala-Pietilä sanoi.

AI on oppivaa teknologiaa

Ojanperä korosti, että Suomessa on valtavasti tekoälyn osaamista. Hänen yrityksensä Silo.ai on koonnut 30 hengen asiantuntijaryhmän, joka rakentaa ratkaisuja konkreettisiin ongelmiin.

”Tekoäly on oppivaa teknologiaa”, hän sanoi.

Ojanperä korosti koneoppimisen – esimerkiksi neuroverkkoihin perustuvan syväoppimisen – merkitystä.

Koneoppimisen idea on ammentaa oppia datasta. Esimerkiksi autoteollisuuden laadunvalvonnan konenäköön perustuva AI-järjestelmä oppii tunnistamaan pintavirheet kuten naarmut ja kolhut.

Vastaavia sovelluksia kehitetään myös asiakaspalvelun parantamiseksi.

Meneillään kova kilpailu datasta

Ojanperä totesi, että tekoälymarkkinoilla taistellaan datan omistamisesta, koska vain datalla järjestelmät voidaan opettaa.

”Teknologiajätit Google, Apple, Amazon ja Facebook keräävät valtavia määriä dataa”, hän sanoi.

Ne pyrkivät kehittämään oppivia järjestelmiä voidakseen esimerkiksi innovoida uusia liiketoimintamalleja.

Tekoäly on muuttanut myös tietokonelaitteiden markkinoita. Prosessoripuolella valta on siirtynyt Inteliltä Nvidialle, joka aiemmin tunnettiin ennen kaikkea grafiikkaprosessorien tekijänä.

”Nvidia on nyt tekoälylaitteistojen johtava valmistaja”, Ojanperä kiteytti muutoksen.

Nvidian Pegasus-prosessori laskee uskomattomat 320 triljoonaa operatiota sekunnissa.

Luonnollinen kieli tärkeä alue

Luonnollinen kieli on keskeinen tekoälyn sovellusalue. Ojanperä piti tärkeänä sitä, että tekoäly ymmärtäisi myös suomea.

”Meidän pitää varmistaa, että tämä aineisto säilyy suomalaisten hallussa”, hän sanoi.

Ojanperällä oli viesti myös pk-yrityksille, jotka harkitsevat tekoälyn käyttöönottoa.

Hän rohkaisi yrityksiä asettamaan konkreettisia tavoitteita, kokeilemaan, rakentamaan nopeasti prototyyppin omin voimin tai yhteistyössä jonkin yliopiston tai yrityksen kanssa.

”Älkää lähtekö tekemään valtavaa strategiaa. Siihen menee aikaa, ja kilpailijat menevät edelle. Konkretia, kokeilu ja oppiminen – niistä strategia muodostuu.” ❖

Juttu perustuu 8. helmikuuta Klubilla pidetyn teknologiaillan antiin. Illan teema oli ”Suomesta tekoälyn soveltamisen kärkimaa”. Pekka Ala-Pietilä ja Tero Ojanperä olivat illan alustajat. Isäntänä toimi Aimo Maanavilja.

Suomen tavoittelee tekoälyn kärkipaikkaa

Elinkeinoministeri Mika Lintilä (kesk) asetti toukokuussa 2017 ohjausryhmän valmistelemaan Suomen tekoälyohjelmaa. Ryhmän mandaatti ulottuu hallituskauden loppuun.

Ohjausryhmän puheenjohtajaksi valittiin Pekka Ala-Pietilä. Sen piti miettiä, miten julkinen ja yksityinen sektori voisivat yhdessä edistää tekoälyyn perustuvien innovaatioiden tuottamista yrityksissä.

Pohdittavaksi annettiin myös julkisten tietovarantojen käyttö liiketoiminnassa ja tekoälyn yhteiskunnallisten vaikutusten ennakointi.

Lisäksi ryhmän piti listata julkisen sektorin toimet, joita Suomi tarvitsee matkallaan tekoäly-aikaan.

Lokakuussa 2017 ryhmä esitti ensimmäisen väliraporttinsa Suomen tekoälyaika. Siinä ohjausryhmä korosti valtion ja yritysten yhteistyötä, lainsäädännön uudistamista, innovaatioiden edistämistä, koulutuksen kehittämistä ja datavarantojen hyödyntämistä.

Ryhmän mukaan tekoälyä on käytettävä yritysten kilpailukyvyyn ja talouskasvun turvaamiseksi sekä julkisten palvelujen tuotannon tehostamiseksi.

Klubin teknologiaillalla Ala-Pietilä sanoi, että tekoäly vaikuttaa ratkaisevasti koko yhteiskuntaan.

Hän muistutti, että Suomi kuuluu potentiaallistaan OECD-maiden terävimpään kärkeen tekoälyn hyödyntämisen näkökulmasta.

On arvioitu, että Suomen bkt:n vuosikasvu voi parhaimmillaan nousta kolmeen prosenttiin vuoteen 2030 mennessä, mikäli Suomi keskittyy uuden kehittämiseen ja kasvun edistämiseen tekoälyn avulla.

Moni liittyy tekoälyyn ”dystopioita”, synkkiä ennustuksia ihmistyön katoamisesta ja sosiaaliturvan murenemisestä. Nähdään, että kokonaiset ammattikunnat kuolevat ja suuret ihmisjoukot jäävät vaille työtä.

Ala-Pietilä siteerasi arviota, jonka mukaan tekoäly vie vuoteen 2030 mennessä Suomen työmarkkinoilta noin 330 000 työpaikkaa. Lisäksi on 800 000 työpaikkaa, joiden ihmistyöstä tekoäly ottaa merkittävän osan.

Hänen mukaansa on järjestettävä uudelleen koulutusta työpaikkansa kokonaan tai osittain menettäville työntekijöille. Samoin on mietittävä sosiaaliturvaan uusia ratkaisuja, esimerkiksi perustuloa. ❖

8 avainta tekoälyaikaan

1. Kasvatamme tekoälyn avulla yritysten kilpailukykyä.

2. Hyödynnämme dataa kaikilla sektoreilla.

3. Nopeutamme ja helpotamme tekoälyn käyttöönottoa.

4. Varmistamme huippuosaamisen ja houkuttelemme huippuosaajia.

5. Teemme rohkeita valintoja ja investointeja.

6. Rakennamme maailman parhaat julkiset palvelut.

7. Luomme uudenlaisia yhteistyömalleja.

8. Nostamme Suomen tekoälyajan suunnannäyttäjäksi

Lähde: Suomen tekoälyaika, TEM 2017.

Arktinen avautuu

Hannu Halinen johtaa puhetta, vas. Arktisen neuvoston puheenjohtaja, suurlähettiläs Aleksi Härkönen ja oik. Arktisen talousneuvoston puheenjohtaja Tero Vauraste.

Tero Vauraste kertoi Kiinan kiinnostuksesta myös Grönlannin mineraaleihin. Arktinen yhteistyö toimii, vaikka jännitteitä riittää muualla.

Arktisen illan vieraat pönistelivät Kansakoulukujalle helmikuisessa, hyttävässä Siperian viimassa. Suomi on arktinen. Maamme on eturivissä uudella arktisen politiikan ja talouden saralla, jolta odotetaan paljon.

Suomen entinen arktinen suurlähettiläs ja klubiveli Hannu Halinen oli kutsunut klubilta pääalustajiksi seuraajansa, suurlähettiläs Aleksi Härkösen, Arktisen neuvoston puheenjohtajan, ja Arctia Oy:n toimitusjohtaja Tero Vaurasteen Arktisen talousneuvoston puheenjohtajan. Suomi on keskeisesti mukana maapallon arktisessa strategiassa, johon elinkeinoelämä ja poliittinen kenttä ovat heräämässä. Eduskunnassa on käyty keskustelua, hallitus on tehnyt strategiaa ja arktinen neuvottelukunta ideoi. Tasavallan presidentti Sauli Niinistö on odotuksia.

Yhtenä syynä heräämiseen on ilmastonmuutos, joka on avaamassa uudet näköalat pohjoisella Jämeerellä. Koillisväylä avautuu ja se kiinnostaa Venäjän, Pohjoismaiden, Kanadan ja Yhdysvaltojen lisäksi myös Kiinaa, joka varautuu ”jäsilkkkien” syntymiseen. Eikä se aio kysyä lupia muilta,

vaikka on valmis myös yhteistyöhön.

Härkönen on tällä hetkellä korkein virkamiesjohtaja kansainvälisessä konsortiossa ja Vauraste pitelee käsissään lankoja, jotka ulottuvat turismista, jäänmurtajista ja talousyhteistyöstä Jäämeren rautatien radan rakennuskaavailuihin saakka.

Suomi johtaa Keväeseen 2019

Suomi alkoi vetää arktista toimintaa 2017 toukokuussa ja työ jatkuu puheenjohtajamme keväeseen 2019. Kahdeksan jäsenvaltion lisäksi toimintaan vaikuttavat alkuperäiskansat, kuten inuitit, aleutit ja saamelaiset sekä kansalaisjärjestöt. Arktisen yhteistyön foorumi on ainoalaatuinen. Ilmasto lämpenee arktisella alueella kaksi kertaa nopeammin kuin muualla maailmassa. Jäämeren jään supistuminen ja ikiroudan sulaminen vaarantaa ilmaston, tiet ja rakennukset, mutta avaa merireittejä ja mineraaleja.

Yhdysvallat oli erityisen aktiivinen presidentti Barack Obaman kaudella. Ulkoministerit John Kerry ja Hillary Clinton osallistuivat Pariisin neuvotteluihin. Vahdinvaihto Pohjoismaihin tarjosi Suomelle uusia tehtäviä mm. ympäristönsuojelun, meteorologisen yhteistyön sekä koulutuksen ja viestinnän kehittämisessä. YK:n Agenda 2030 on suuri kehitysprojekti globaalilla

tasolla – siihen myös arktisen alueen uudet ideat nivoutuvat.

”Suomelle tyypillinen ratkaisukeinon ajattelu ja suuntaus tulevaisuuteen sopivat etsittäessä yhteisiä ratkaisuja. Ilmastokysymykset ja kansainvälinen merenkulku sekä laajempi yhdenmukaisuus toimeenpanossa ovat tavoitteita. Kun Euroopan parlamentti aloitti pohjoisen Jäämeren suojelun vain kymmenen vuotta sitten, voitiin havaita, ettei se mikään sopii Etelämantereen lähellä sovikaan pohjoisessa, missä asuu ihmisiä, joiden suostumus tarvitaan”, Aleksi Härkönen kuvaili.

Pian laivat kulkevat kauko-ohjauksessa

Teknologia avaa näköaloja – pian arktisen alueen laivasto kulkee ilman miehistöä ohjattuna maapallon toiselta puolelta. Avaruusteknologia ja pienoissatelliitit eivät enää tarvitse maa-asemia. Kysymys toiminnan kattavuudesta on uudenlainen. Viime vuoden lopulla määriteltiin esimerkiksi kalastuskieltoja alueille, jotka ovat vielä nyt jään peitossa. Kiina, Japani ja EU ovat tulleet mukaan entisten maiden lisäksi ulkopuolisina, joilla on intressejä Arktikassa.

Venäjän Ukraina-Krim -operaatiot ovat tuoneet pulmia, mutta Venäjä ottaa arktiset kysymykset vakavasti eikä vähiten sen tähden, että Beringin salmi sen ja Alaskan välillä on vain Suomenlah-

Teknologia avaa näköaloja – pian arktisen alueen laivasto kulkee ilman miehistöä ohjattuna maapallon toiselta puolelta. Avaruusteknologia ja pienoissatelliitit eivät enää tarvitse maa-asemia.

Antti Lassila totesi, että ”maasilkkitie” ulottuu jo Kouvolaan ja kysyi tuleeko Kiinan, Venäjän, Japanin ja Etelä-Korean välille uusia jännitteitä ”jäsilkkkien” myötä.

Jaakko Savisaari kysyi alkuperäiskansojen edustuksesta arktisessa yhteistyössä. Härkönen kuvasi aleuttien järjestön toimintaa Alaskassa. Kuolan saamelaiset tekevät yhteistyötä saamelaisneuvostossa.

den levyinen. Yhteydet sen yli toimivat ystävällisessä hengessä, alueelta puuttuu suurvaltapolitiikan jännite. Tammikuussa Kiina sitoutui noudattamaan kansainvälistä oikeutta ja korosti omia intressejään pohjoisilla merireiteillä.

”Polaari silkkitie kuvaa näitä pyrkimyksiä. Kiinalaisilla investoinneilla on suuri globaali merkitys tällä vähävikisellä alueella. Kiinan nousu tasapainottaa Venäjän asemaa”, Härkönen sanoi. Arktisella alueella vältellään konfliktia Venäjän ja Yhdysvaltojen kesken. Itämeri ja Arktinen kuuluvat myös yhteen.

Kansainvälisiä turisteja nyt kotimaisia enemmän

Tero Vauraste, meriupseeri ja ”Lapin arktinen suurlähettiläs” muotoili elinkeinoelämän keskeisiä pyrkimyksiä Pohjolassa. Yksi elementti on jään murtaminen:

”Ensi kertaa seitsemään vuoteen kaikki kahdeksan jäänmurtajaa ovat liikkeellä”, Vauraste kertoi. Arktisen talousneuvoston agendalla on koko alueen liiketoiminnan potentiaali ja tietysti erityisesti Suomen rooli: matkailu, kaivosteollisuus, energia, palvelut, kauppa. Näitä käsitellään myös äsken ilmestyneessä Arctic Business Forum –kirjassa.

”Koko bisneksen potentiaali investoinneissa on noin 200 miljardia euroa.

Energia, tuulivoima, öljy ja kaasu sekä liikenne ja kaivostoiminta ovat kaksi kolmasosaa tästä. Suomen liike-elämässä Lapin osuus viennistä on noin 3,6 miljardia euroa, kymmenesosa koko viennistä, vaikka asukkaita on vain 3-4 prosenttia – siis tuotteliasta porukkaa”, Vauraste kuvaili.

Kansainväliset vieraat ovat nyt ohittaneet kotimaiset turistit Lapin yöpymisten määrässä ja kasvuvauhti on kova, noin 22 prosenttia vuonna 2017. Lapin maakuntajohtaja Mika Riipin huoli on, pysykö alue vauhdissa mukana. Matkailun investointipotentiaali on 2,3 miljardia, Lapin petien määrä on jo 100 000. Englanti, Saksa, Ranska ja Hollanti ovat mukana. Nyt myös Kiina kiihtyvällä nopeudella.

”Kaivosteollisuuden kasvu on yhtä nopeaa, vuonna 2016 se oli 28 prosenttia. Liikevaihto 500 miljoonaa, 1400 suoraa työpaikkaa ja 300 epäsuoraa. Team Arctic Finland on koontunut noin 30 yritystä”, Vauraste kertoi.

Tuntemme nahoissamme arktiset ongelmat

Paikalla klubi-illassa oli myös merenkuluneuvos Mikko Niini, joka on keskuneen toimija tällä alueella mm. merenkulutyöryhmän puheenjohtajana. Suomella on pätevyyttä ja osaamista kansainvälisellä alueella vaikeissa arktisissa oloissa.

”Tänään, kun täällä Helsingissä on näin h-vetin kylmä, tunnemme arktisten ratkaisujen haasteet eri aloilla. Suomalainen kokemus ja tehokkuus luovat potentiaalia”, Vauraste sanoi. Ongelmat tunnetaan omista nahoissa.

Arktinen bisnesetiikka sisältää alueen erityislaadun takia omat paineensa. Kansainvälisten yritysten ja alkuperäiskansojen sovitteleva on osatätä. Samoin kaivosten vastuullinen resurssikehitys. Yhtenä visiona on Arktikan kaupan vapaus. ”Connecting the Arctic” on olennaista harvaan asutulla ja väestöltään pienellä, mutta maantieteellisesti laajalla alueella.

”Olennaista on, että regulaatio, sääntely, olisi vakaata ja ennakoitavaa. Myös yritysten yhteistyö on tärkeää, erityisesti vähäväkisten pienyritysten kesken sekä public-private alueella.”

Illan keskustelussa nousi esiin myös Jäämeren rata Perämerelle ja mahdollisesti myös Tallinnan tunnelin kautta Keski-Eurooppaan. Sekin saa uuden vauhdin ”polarsilkkien” avauduttua. Yhdysvaltojen rooli on myös Trumpin kaudella ollut epäilyistä huolimatta varsin rakentava, esimerkkinä ulkoministeri Rex Tillersonin aktiivisuus.❖

Kirjoitus perustuu klubiveli Hannu Halisen isännöimän Arktisen illan antiin Klubilla 27.2.2018

Erkki Liikanen linjaa euroalueen suuntaa:

PANKKIUNIONI on rakennettava loppuun asti

Pääjohtaja Erkki Liikasen mukaan Suomi korostaa Eurooppa-politiikassa liikaa taktiikkaa ja liian vähän arvoja ja asioita. Oma etu jää välillä katsomatta.

Eurooppa keskustelelee vilkkaasti euroalueen rakenteista. Viime kuukausien useista aloitteista poliittisesti tärkein on Ranskan presidentti Macronin ehdotus rahaliiton tiivistämiseksi.

Tähän asti Suomi ja Saksa ovat yhdessä korostaneet sitä, että jokainen maa hoitaa oman julkisen taloutensa.

Mannermaalla käyty keskustelu on synnyttänyt Suomessa pelkoa, että Saksan seuraava hallitus seuraa Macronin linjaa, ja euroalueen yhteisvastuu lisääntyy.

Suomen Pankin pääjohtaja Erkki Liikanen pitää hedelmättömänä kielteistä ja epäluuloista asennetta keskusteluun, joka koskee talous- ja rahaliiton kehittämistä.

Hänen mielestään EU-politiikan pitäisi olla 80-prosenttisesti asiaa ja arvoja ja loput taktiikkaa, mutta Suomessa sekoitussuhde on välillä kääntynyt väärinpäin: taktiikan osuus on 80 prosenttia ja asian ja arvojen 20 prosenttia.

Liikanen esitelmöi Klubilla 15. helmikuuta. Hänen kokemuksensa EU- ja euroinstituutioista on ainutlaatuinen. Ensin hän toimi Suomen EU-suurlähettiläänä Brysselissä 1990–1994 ja sitten komissaarina 1995–2004.

Sen jälkeen hän on työskennellyt Suomen Pankin pääjohtajana ja EKP:n neuvoston jäsenenä vuodesta 2004. Toimikausi päättyy kesällä 2018.

Takaperin kohti tulevaisuutta

”Suomen Eurooppa-politiikassa keskitytään vastustamaan niin paljon

muiden mahdollisia ehdotuksia, että oma etu välillä jää katsomatta.”

”Meillä on usein tapana mennä takaperin tulevaisuutta kohti.”

”Käännetään asia toisinpäin. Mietitään ensin, mikä on meidän etumme ja missä se ja euroalueen etu yhtyvät ja ajetaan yhteisiä etuja. Edut yhtyvät pankkiunionin loppuun saattamisessa”, Liikanen sanoo.

”Pankkiunioni pitää saada valmiiksi, ja toivon että se tulee, vaikka se onkin Saksalle vaikea.”

Yhteisen talletussuojan aika on koittanut

EU:n pääministerit ja valtiovarainministerit tekivät ratkaisevat päätökset pankkiunionista vuonna 2012. Suomen silloinen pääministeri Jyrki Katainen (kok) ja valtiovarainministeri Jutta Urpilainen (sd) olivat pankkiunionin takana, kun taas virkamieskanta oli torjuva.

”Annetaan kunnia sille, jolle kunnia kuuluu”, Liikanen sanoi.

Pankkiunionilla on kolme pilaria, yhteinen pankkivalvonta, yhteinen kriisiratkaisujärjestelmä sekä yhteinen talletussuoja.

”Kaksi ensinmainittua on rakennettu. Talletussuoja pitää nyt saattaa loppuun.”

Pankkiunionin rakentaminen on Liikasen mukaan suurin integraatioaskel sitten Maastrichtin sopimuksen 1991.

Hän viittasi uuteen tutkimukseen, jonka mukaan tietyin edellytyksin euroalueen yhteinen talletussuoja ei johtaisi kriisissä pelättyihin suuriin tulonsiirtoihin euromaasta toiseen.

”Näin on, jos talletussuojamaksut peritään pankkien riskien perusteella, niin kuin on suunniteltu. Tätä tukee myös se, että pankkien omat pääomat ovat vahvistuneet.”

Saksan ja Ranskan dialogi on Liikasen mukaan myös pienille jäsenmaille mahdollisuus tarjota ratkaisuja koko EU:lle. Hän ei myöskään usko valtaisiin harppauksiin EMUn kehittämisessä. Yksimielisyyden vaatimus estää esimerkiksi sen, että EU:lle tulisi suuri budjetti suhdannetasasta varten.

Miten suhtautua Puolaan ja Unkariin

Moni Keski- ja Itä-Euroopan maa – joukossa Puola, Tsekki ja Unkari – liittyivät Euroopan Unioniin vuonna 2004. Edelleen uusien jäsenmaiden kansalaiset suhtautuvat EU:hun myönteisesti.

Jatkuu seuraavalla aukeamalla

Oma etu jää välillä katsomatta, kun korostaa liikaa taktiikkaa ja liian vähän arvoja ja asioita Erkki Liikanen arvioi.

”Mietitään ensin, mikä on meidän etumme ja missä se ja euroalueen etu yhtyvät ja ajetaan yhteisiä etuja.”

Kuitenkin esimerkiksi Puolan hallitus suhtautuu välinpitämättömästi EU:n liberaaleihin perusarvoihin tai suorastaan irtisanoutuu niistä. Samalla maan oikeuslaitoksen riippumattomuus on vaarassa.

”Jäsenyysneuvotteluissa ja liittymissopimuksissa nämä maat itse hyväksyivät oikeusvaltion, ihmisoikeuksien ja vähemmistön oikeuksien kunnioittamisen. Tärkeä osa tässä on itsenäinen oikeushallinto.”

”Näissä asioissa EU ei voi tehdä kompromisseja. Oikeusvaltio ja ihmis-oikeudet ovat eurooppalaisten arvojen peruspilareita.”

Liikasen mukaan on asteittain rajoitettava EU:n perusperiaatteita rikkovien valtioiden jäsenoikeuksia.

”Tarvittaessa pitää olla valmis avamaan koko jäsenyys. Muuta vaihtoehtoa ei ole.”

”Mutta EU:n käsi on vahva, sillä näiden maiden kansalaiset kannattavat EU-jäsenyyttä.”

Kriittiset terveiset EU:n komissiolle

Liikaselä on kriittisiä terveisiä myös Euroopan komissiolle.

Puheenjohtaja Jean-Claude Juncker on korostanut viime vuosina voimakkaasti komission poliittista luonnetta. Nyt eräät haluavat tulkita Junckeria niin, että komissio ei enää olisikaan perussopimuksen valvoja vaan pelkästään poliittinen elin.

”Junckerin pitäisi miettiä sanojen tasapainoa vähän tarkemmin.” Komission aloiteoikeus on poliittinen, mutta komissio ei politikoi, hän sanoo.

”Jäsenyysneuvotteluissa ja liittymissopimuksissa nämä maat itse hyväksyivät oikeusvaltion, ihmisoikeuksien ja vähemmistön oikeuksien kunnioittamisen. Tärkeä osa tässä on itsenäinen oikeushallinto.”

”Näissä asioissa EU ei voi tehdä kompromisseja. Oikeusvaltio ja ihmis-oikeudet ovat eurooppalaisten arvojen peruspilareita.”

”Annetaan kunnia sille, jolle kunnia kuuluu”, Liikasen sanoi.

EU-illan isäntä Eikka Kosonen on yksi Liikasen seuraajista Suomen EU-suurlähettiläänä Brysselissä. Kosonen kysyi Liikaselta, mikä voisi olla seuraava suuri käänneaste EU:n historiassa.

”Ulkorajakontrolli ja pakolaishälytys”, Liikasen vastasi.

Maahanmuuttajat, pakolaiset ja siirtolaiset

”Juuri näissä asioissa yhteinen eurooppalainen politiikka on välttämätöntä. Ulkorajat pitää valvoa, kun halutaan liikua vapaasti sisämarkkinoilla.”

”Ja samalla pitää kunnioittaa kansainvälisiä pakolaissopimuksia.”

”Maahanmuuttokysymyksistä on tehty niin monimutkaisia, että tarvitaan yleensä ryhmä juristeja selvittämään niitä.”

Perusasetelma on selvä: pakolaiset pakenevat henkensä edestä saadakseen turvaa, kun taas siirtolaiset haluavat korkeampaa elintaso.

”Ihmisille, joiden henki on vaarassa, täytyy antaa turvaa jo YK-sopimusten perusteella. Siinä pitää olla yhteinen politiikka, josta pidetään tiukasti kiinni.”

”Sitten on niitä, jotka haluavat korkeampaa elintaso.”

Liikasen mukaan eri mailla on erilaiset voimavarat vastata tähän tarpeeseen.

”Se pitää katsoa erikseen, mutta ulkorajakontrollin pitää olla yhteinen. ❖

Teksti perustuu Klubilla 15. helmikuuta järjestettyyn EU-iltaan, jossa Erkki Liikasen esitelmöi ja vastasi yleisön ja Klubilehden kysymyksiin. Illan isäntänä toimi Eikka Kosonen.

Suomen Eurooppa-suhteen kymmenen käänneasteita

Erkki Liikasen esitelmöi Klubilla Suomen Eurooppa-suhteen 10 käänneasteesta talvisodasta nykypäivään.

Esitelmän prologissa Liikanen kysyi yleisöltä, missä Klubin jäsen J.K.Paasikivi oli 2.12.1939. Joku tiesikin: Suomen Pankissa, missä Risto Rytin hallitus kokoontui.

Kun ilmahälytys tuli, hallitus siirtyi pankin kultaholviin.

16-vuotias Mauno Koivisto oli samana päivänä Turussa Suomen Pultin tehtaalla koneesepän apulaisena. Tehtaan väki pakeni ilmahälytystä Kaarinan kirkolle päin ja hajaantui pelloille.

Stalinia on sanottu huippustrategiksi. Historioitsija Stephen Kotkin taas arvioi, että Stalin oli myös uhkapeluri ja talvisota oli yksi hänen suurista uhkapeleistään.

Koiviston mukaan Urho Kekkonen arvioi jälkepäin, että talvisodan olisi voinut välttää. ”Oma kantani on avoin”, Koivisto sanoi.

1. Heinäkuu 1944

Heinäkuussa 1944 Paasikivi kirjoitti: Valtiot toimivat Staatsrasonin – valtion edun – mukaan. Se on hirveää, blutrotig – veripunaista. Toistaiseksi ei ole löydetty mitään järjestelmää, joka rajoittaisi Staatsrasonia ja suojelisi toisia valtioita sitä vastaan.

21-vuotias Koivisto osallistui Rääpynrannankankaan taisteluun Pohjois-Karjalassa ja kirjoitti isälleen: ...koska rauhan aika ei ole vielä tullut, ei sitä ihmisvoimin saada aikaan. Kohtalon kulkua ei voi järkyttää. Mutta joka pysyy lujana, se pelastuu.

EU:n ranskalainen perustajaisä Jean Monnet pohti Euroopan tulevaisuutta. Hän uskoi, että maanosan turvallisuus edellyttäisi yhteistä rahaa ja vapaakauppa-alueita, unionia, joka suitsisi hallitsemattoman nationalismiin (vrt. Paasikivi).

2. Syyskuu 1946 – joulukuun 1947

Syyskuussa 1946 USA:n lähettiläs Maxwell Hamilton suositteli Maaailmanpankin lainaa, kun Paasikivi valitti Suomen heikkoa maksuvalmiutta.

Paasikivi vastasi, että liittyminen IMF:ään vaatisi aikaa ja rahaa, eikä Suo-

mella ollut kumpaakaan.

Tilanne muuttui, samoin Paasikiven tilannearvio. Kekkonen oli penseä ja jättyä pois IMF-jäsenyyttä käsitteleistä kokouksista. UM:n Matti Virkkusella, Klubin jäsenellä, oli keskeinen rooli valmisteluissa.

Neuvostoliitto esti Marshall-avun ottamisen, mutta IMF:ään Suomi liittyi tammikuussa 1947. Se turvasi meille pääsyn myös GATTiin, kansainväliseen vapaakauppajärjestöön.

3. Huhtikuu 1953: Schuman Suomessa

Robert Schuman, Monnet’n yhteistyökumppani ja Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustaja vieraili Suomessa ja tapasi Paasikiven. Kekkonen ja muu hallitus eivät ottaneet Schumania vastaan.

4. 1961: Suomen Efta-liittäjäjäsenyys

Euroopan talousyhteisö EEC perustettiin 1957. Britannia jäi EEC:n ulkopuolelle ja sen johdolla perustettiin EFTA, johon kuuluivat myös mm. Ruotsi, Norja ja Tanska.

Neuvostoliitto ei sallinut Suomelle EFTAn täysjäsenyyttä, mutta hyväksyi Fineftan, liittäjäjäsenyyden, jonka puolesta Kekkonen työskenteli. EFTAan liitettiin vasta 1986.

5. EEC-vapaakauppasopimus 1973

Britannia alkoi neuvotella EEC-jäsenyydestä 1970-luvun alussa ja liittyi EEC:hen 1973 Tanskan ja Irlannin kanssa. Suomi ja EFTA-maat jäivät kylmään.

EEC-vapaakauppasopimuksesta oli tullut Suomen integraatiopolitiikan päätaivoite. Sopimus oli valmis heinäkuussa 1972, mutta ulkopoliittisista syistä allekirjoittaminen lykkääntyi lokakuuhun 1973. Silloin Kekkonen tulkitsi, että sopimus voidaan tehdä.

6. Helmikuu 1992: EEC-jäsenyyttä haetaan

Joulukuussa 1991 EEC:n huippukokous päätti aloittaa jäsenyysneuvottelut Ruotsin ja Itävallan kanssa. EU-suurlähettiläs Liikanen arvioi, että Suomen piti hakea jäsenyyttä viimeistään maaliskuussa 1992, ettei se putoaisi junasta. Tammi-kuussa Koivisto teki oman päätöksensä

ja Suomi haki jäsenyyttä ilman ehtoja.

7. Maaliskuu 1994: neuvottelujen loppusuora

1. maaliskuuta 1994 Liikanen soitti Brysselistä Koivistolle, että sopimus oli syntymässä. Koivisto sanoi: Viekkää loppuun.

90-vuotispäivänään 23.11.2013 Koivisto tiivistä testamenttinsa: Kuuluin siihen sukupolveen, joka taisteli itsenäisyyden puolesta. Sitten kuuluin siihen sukupolveen, joka työskenteli integraation puolesta, jotta saisimme lisää vaikutusvaltaa. Pessimistit olivat väärässä.

Malja rauhalle ja työlle!

8. Toukokuu 2004: EU sai 10 uutta jäsenmaata

EU sai 10 uutta jäsenmaata. Mukana olivat Puola, Tšekki ja Unkari. Ne hyväksyivät oikeusvaltion sekä ihmis-oikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamisen periaatteet.

9. Kesä 2012: pankkiunioni ja Draghin puhe

Vuonna 2012 euroalue kärsi taantumasta. Luottamus euroon oli heikentynyt. Valtioiden ja pankkien kytköksiä ei ollut purettu.

EU:n huippukokous ja valtiovarainministerit päättivät pankkiunionista, jota Suomi kannatti. EKP:n pääjohtaja Mario Draghi piti kuuluisan puheensa: ”Within our mandate, the ECB is ready to do whatever it takes to preserve the euro. And believe me, it will be enough.”

10. Kesäkuu 2016: britit äänestivät Brexitin puolesta

”Tänään elämme taas uutta tilannetta, kun britit jättävät meidät toisen kerran. Siitä aiheutuu vahinkoa ennen kaikkea Britannialle, mutta myös EU:lle”, Liikanen kiteytti Brexitin. ❖

Satavuotiaan puolustusvoimien kahdet kasvot

Jokainen suomalainen tietää nuorten miesten asevelvollisuuden. Tämän puolustusvoimien näkyvän osan lisäksi kansalaisilta näkymättömissä tapahtuu esimerkiksi sen toiminnalle olennainen puolustussuunnittelu.

Puolustusvoimien satavuotisen historian aikana Suomi on ollut sodassa alle viisi vuotta ja 95 vuotta on vallinnut rauha, jonka keskeinen tae on uskottava maanpuolustuskyky.

Vastaisenäistyneen Suomen senaatti julisti suojeluskunnat hallituksen joukoiksi 25. tammikuuta 1918. Niiden tehtävänä oli punakaartien ja venäläisen sotaväen riisuminen aseista. Vapaaehtoisten suojeluskuntalaisten lisäksi värvättiin joukkoja. Tavoitteena ollutta kuutta krenatööripataljoonaa ei kuitenkaan saatu värvättyä.

Helmikuun 18. päivänä otettiin käyttöön vanha asevelvollisuuslaki. Helmikuuta 25. päivänä saapuneiden jääkärien johdolla koulutettiin neljässä viikossa kolme jääkäriprikaatia.

Sisällissodan jälkeen perustettiin yleinen asevelvollisuus ensin väliaikaisella lailla vuonna 1919 ja uudella asevelvollisuuslailla 1922. Joukkojen kertausharjoitukset aloitettiin vuonna 1935 ja lähes koko kenttäarmeija oli koulutettu vuonna 1939.

Sotien jälkeen suojeluskuntajärjestö lakkautettiin vuonna 1944. Suomi lähetti ensimmäiset rauhanturvaajat Suezille 1956. Vuonna 1966 perustettujen itsenäisten sotilaslääniä myötä sotilasdoktriiniksi muodostuu alueellinen puolustus.

Naiset ovat voineet suorittaa vapaa-

ehtoisen asepalveluksen vuodesta 1995 alkaen.

Georgia ja Krimi todistavat Suomen ratkaisun oikeaksi

Läpi puolustusvoimien koko satavuotisen historian yleinen asevelvollisuus on säilynyt puolustusratkaisumme keskeisenä elementtinä. Yleisen asevelvollisuuden kautta jokainen suomalainen on joko omakohtaisesti tai sukulaisten ja ystävien kautta ollut kosketuksissa puolustusvoimiin.

1990-luvun alussa kylmän sodan päättyttyä useissa Länsi-Euroopan maissa

luovuttiin yleisestä asevelvollisuudesta. Samaan ratkaisuun päätyivät myös naapurimme Ruotsi ja Norja 2000-luvulla. Suomea pidettiin ”dinosauruksena”, kun asevelvollisuutta ei kyseenalaistettu. Georgian sota 2008 ja Krimin valtaaminen 2014 ja samalla alkanut Itä-Ukrainan sota ovat kuitenkin osoittaneet Suomen ratkaisun pitkäjänteisyyden ja oikeellisuuden.

Lähtökohtana alivoimainen puolustus

Suomen puolustussuunnittelussa on vuosien varrella ollut useita eri vaiheita.

Jatkuu seuraavalla aukeamalla

Uskottava maanpuolustuskyky on ollut Suomen 95 rauhan vuoden keskeinen tae.

Illan asiantuntijat, puolustusvoimien historian tutkijat ja tuntijat vasemmalta professori, kenraalimajuri Vesa Tynkkynen, dosentti, FT Mikko Karjalainen ja ST, prikaatikenraali, Pentti Airio. Oikealla illan isäntä Heikki Hult

1920-luvulla vielä pidettiin Ruotsin hyökkäystä mahdollisena, koska Ruotsi oli lyhytaikaisesti miehittänyt Ahvenanmaan sisällissodan aikana.

1930-luvulle tultaessa idän uhka otettiin todesta. Nähtiin, että Neuvostoliitto oli Euroopan sotilaallisesti voimakkaimpia valtioita.

1920-luvulta nykypäivään Suomen lähtökohtana on ollut valmistautuminen puolustautumaan alivoimaisena. Tämä on edellyttänyt taitoa, osaamista ja suhteessa vähäisen materiaalin taitavaa käyttöä.

1930-luvun puolivälin perushankintalaki aloitti puolustusvoimien materiaalian kehittämisen, jota ei oltu saatettu loppuun Talvisodan syytessä. Suomi oli kuitenkin tuolloin paremmin varustautunut kuin monet pienet naapurimme. Ennen Talvisodan syytymistä oli YH:n aikana koko kenttäarmeija ryhmitetty ja koulutettu. Tilanne oli parempi kuin mihin puolustus suunnittelussa oli varauduttu.

1970-luvulle suunnitelma sekä itään että länteen

Jatkosodan jälkeen puolustus suunnitelmia ei ollut kolmeen vuoteen. Paasikiven luvalla puolustus suunnittelu aloitettiin keväällä 1948. Tilanne oli ristiriitainen; Pariisin rauhansopimus oli pitkälti riisunut puolustusvoimat tehokkaista aseista ja rajoitti henkilöstömäärää, toisaalta YYA-sopimus edellytti Suomen kaikin voimin torjunnan lännen hyökkäystä maata pitkin Neuvostoliittoon.

Puolustus suunnittelu tehtiin lännen hyökkäyksen varalta. Uhkamalleissa

hyökkäys tuli Norjasta tai sen lisäksi etelästä ja lännestä. Samaan aikaan tuli varautua Neuvostoliiton hyökkäykseen.

Ymmärrettiin, että Neuvostoliitto on ainoa valtio, joka kykenee yllätys hyökkäykseen. Puolustus suunnitelmia tehtiin 5 ja 10 vuoden välein. 1970-luvun alkuun asti oli olemassa kaksi puolustus suunnitelmaa, toinen itään ja toinen länteen. Tämän jälkeen on ollut vain yksi suunnitelma.

Joukkojen varustaminen työvälillä ja muulla siviilikäyttöön sopivalla materiaalilla perustui pitkään siviilistä otettavaan materiaaliin, sillä vain tärkeimmät yhtymät olivat hyvin varustettuja. Kun suuret keskusvarastot muuttuivat logistiikkakeskuksiksi 1980-luvulla varastokierron tehostuessa ja nopeutuessa joukkojen varustaminen edelleen vaikeutui. Tähän ahdinkoon toivat merkittävän helpituksen kylmän sodan päätyttyä tehdyt laajat ylijäämämateriaalin ostot entisestä Itä-Saksasta ja Länsi-Euroopasta. Näin saatiin halvalla parannettua maavoimien suorituskykyä.

Valmiusvaatimus tunneista muutama vuorokautteen

Uhkan edellyttämä valmiusvaatimus on myös muuttunut. 1960- ja 1970-luvuilla arvioitiin valmiusvaatimuksen olevan etelässä tunteja ja pohjoisessa pari vuorokautta. 1980- ja 1990-luvuilla kehitetty parempi tiedustelukyky alensi valmiusvaatimusta noin viikkoon. 2000- ja 2010-lukujen alussa ajateltiin Neuvostoliiton vielä olevan heikko ja ennakkovaroitus

Jatkosodan jälkeen puolustus suunnitelmia ei ollut kolmeen vuoteen. Paasikiven luvalla puolustus suunnittelu aloitettiin keväällä 1948.

Polkupyöräjoukkoja leirivierailulla.

Miesten ja varusteiden tarkastus kasarmin pihalla.

Näin alkeellisilla välineillä alettiin kouluttaa ilmailuvoimille hävittäjä-ässä, jotka 1939 aloittivat taistelut ja varsinkin 1940 saavuttivat lukuisia ilmavoittoja.

ajaksi arvioitiin kuukausia. Georgian, Krimin ja Ukrainan tapahtumat ovat kuitenkin kiristäneet valmiusvaatimuksen jälleen muutamista tunneista muutama vuorokautteen. ❖

Puolustusvoimien seuraavien sadan vuoden alussa kehitetään materiaalia. Puolustusvoimien strategisista hankkeista kuullaan Klubin huhtikuun sotilaspoliittisessa illassa 12.4.2018.

Tuontitavarana kapina 1918

Suomen itsenäisyyden suuri 100-vuotisjuhla on juhlittu loppuun ja klubilla siirryttiin 25. tammikuuta uuteen ja selvästi hankalampaan tasa-vuosimuistoon. On kulunut 100 vuotta Suomen historian järkyttävästä keväästä, jolloin maa jakautui murheellisin seurauksin kahtia punaisiin ja valkoisiin. Sisällissodan muistovuosi 2018 on siis alkanut.

Historiaailtaa isännöi tuttuun tapaan Jyrki Vesikansa, jonka vieraina olivat Helsingin yliopiston poliittisen historian emeritusprofessori Seppo Hentilä ja saman yliopiston dosentti, tohtori Marko Paavilainen. Hentilän uusin kirja "Pitkät varjot, muistamisen historia ja politiikka" ilmestyi viime syksynä. Marko Paavilainen julkaisi kaksi vuotta sitten kirjan "Murhatut veljet, Valter, William ja Ivar Thomen elämä ja kuolema". Asiantuntemusta siis riitti, vaikka professori Kari Hokkanen Seinäjoelta joutuikin muiden töiden takia jäämään pois.

Kapina tuontitavarana

Sisällissota veti salin täyteen historiasta kiinnostuneita klubiveljiä, jotka eivät joutuneet pettymään. Vajaat kaksi tuntia kestänyt tilaisuus oli täyttä asiaa. Alustajat antoivat suoraan ymmärtää, että kapina ei ollut puhtaasti kotikutoinen, vaan se oli itse asiassa tuontitavaraa. Pietarissa

bolshevikit olivat kaapanneet vallan 7. marraskuuta ja yllyttivät Suomen punaisia vallankumoukseen. Ääri-aineokset pääsivätkin sos. dem. puolueessa tammikuussa 1918 valtaan ja veivät kapinaan, jota kutsuttiin työväen vallankumoukseksi.

Viime aikoina uusissa kirjoissa on alkanut korostua Venäjän bolshevikien rooli. Risto Volanen ja Lasse Lehtinen kertovat tuoreessa kirjassaan "1918, Kuinka vallankumous levisi Suomeen juuri Pietarin vaikutuksesta. "Sota sytytettiin Pietarista ja Suomen piti olla leviävän maailmanvallankumouksen ensimmäinen askel, "tiivisti Marko Paavilainen klubilla.

Vesikansa aloitti kysymällä yhden peruskysymyksen eli sen, mitä nimeä Hentilä ja Paavilainen sodasta käyttävät. Hentilä vastasi puhuneensa aiemmin kansalaisodasta, mutta "nykyisin suurin osa tutkijoista käyttää nimeä sisällissota". Vapausotaa ja luokkasotaa Hentilä piti poliittisävyisinä ilmauksia, jotka kertovat käyttäjänsä poliittisen kannan. "Kansan suussa se oli kapina."

Paavilaisen mukaan ei ole epätavallista, että käytetään erilaisia nimiä. Hän poimi historiasta mainion esimerkin. "Löytöretket on hyvin eurooppalainen käsite," Paavilainen sanoi ja piti tärkeänä tiedostaa, millaisia latauksia termeihin liittyy.

Luokkasotaa ovat viljelleet erityisesti kommunistit. Vapausotaa on taas Pohjanmaalla yksiselitteisesti hyväksytty termi. Kiintoisaa käsitteissä on se, että ne kaikki ovat omalla tavallaan oikeita. Tämän kirjoittajalle vuoden 1918 sota oli kapina, josta kasvoi sisällissota.

Jatkuu seuraavalla aukeamalla

Helsingin yliopiston poliittisen historian emeritusprofessori Seppo Hentilä (vas) ja saman yliopiston dosentti, tohtori Marko Paavilainen pohtivat isäntänsä Jyrki Vesikansan kanssa vuoden 1918 tapahtumia Historian illassa.

Saksalaisten mukaantulo sisällissotaan nopeutti sodan päättymistä, vaikka se ei alustajien mukaan ollutkaan ratkaisevaa.

Kasvupohjaa radikalisoitumiselle

Olisiko yhteenotto voitu välttää tammikuussa 1918, Vesikansa kysyi. Hentilän mukaan oltiin jo liian pitkällä eskaloitumisessa, sillä kehitys oli alkanut jo syksyllä 1917. Paavilainen sanoi olevansa pitkälle samaa mieltä. Hän piti ongelmana sitä, ettei maassa ollut vallankäytön monopolia. Suomessa oli 70 000 venäläistä sotilasta punakaartien ja suojeluskuntien ohella. Aseissa oli pitkälti yli 100 000 ihmistä väkimäärältään pienessä maassa.

Kumousyritykselle loi pohjaa jo kesä 1917, joka oli lakkojen, työttömyyden ja nälän kesä. Työttömyys kasvoi, kun Venäjän väliaikainen hallitus (Kerenskin hallitus) supisti linnoitustoimintaa ja samaan aikaan leipäviljan puute lisäsi nälkää. Tuonti Venäjältä katkesi ja huono kotimainen sato lisäsivät puutetta. Radikalisoitumiselle syntyi kasvupohjaa.

Kurinalainen valkoinen armeija

Sota syttyi vapaussotana Pohjanmaalla ja vallankumouksena Helsingissä, Paavilainen sanoi ja muistutti, että venäläisten aseriisunta varmisti valkoisen armeijan selustan.

Kumpikin alustaja oli sitä mieltä, että sodan alkaessa molemmat armeijat olivat heikosti koulutettuja. Valkoisen puolen eduksi tuli se, että tsaarin armeijasta tuli C.G.E. Mannerheimin ohella upseereita, jotka olivat ammatillaisia ja yhdessä helmikuun lopulla kotiutuneiden jääkärien kanssa he pystyivät kouluttamaan kurinalaisen valkoisen armeijan. Suojeluskuntien kuri oli hyvä, mutta punakaartien kuri huono, esiintyi paljon kurittomuutta, Hentilä muistutti.

Sisällisota vaati 36 640 uhria

Keskustelu siirtyi sodanaikaiseen ja sen jälkeiseen terroriin, jota ilman Suomen sisällissotaa on vaikea käsitellä. Paavilainen muistutti, että punaisessa terrorissa oli kaksi aaltoa. Ensimmäinen oli tammi-helmikuun taitteessa ja toinen keväällä tappion jo

häämöttäessä. Terroritekoja myös painuteltiin molemmin puolin lehdistössä.

Sotasurmaprojektin mukaan punaisia kaatui sodassa 5 199, valkoisia 3 414 ja muita 790 eli yhteensä 9 403. Teloitettuja, ammuttuja tai murhattuja oli punaisia 7 370 ja valkoisia 1424. Muut-sarakkeessa on 926 henkeä.

Vankileireillä menehtyi 11 652 punaista, 4 valkoista ja muita kuoli 1 790. Kadonneita oli punaisten puolella 1 767, valkoisten puolella 46 ja muita kadonneita 380. Sisällissodan murheellinen kokonaissaldo oli se, että punaisia kuoli 27 038, valkoisia 5 179 ja muita 4 423 eli yhteensä 36 640 suomalaista menetti henkensä tässä sodassa ja sen jälkiselvittelyissä. Se on yksi prosentti Suomen silloisesta väestöstä.

Saksalaiset nopeuttivat sodan päättymistä

Pekka Rätty yleisön puolelta kertoi nähneensä Berliinissä Deutsche Historische Museumissa näyttelyn, jossa Suomen sota oli kuitattu osana Venäjän vallankumousta. Hentilä kertoi hankin nähneensä Berliinin näyttelyn. Hentilä muistutti professori Tuomo Polvisen kertoneen tapahtumista hienosti kirjassaan ”Venäjän vallankumous ja Suomi”. Polvisen teos onkin perusteos kaikille asianharrastajille.

Saksa sai tapahtumista Hentilän mukaan tekosyyin tulla: Suomeen piti päästä, jotta saadaan Pietari pihteihin. Paavilainen oli asiasta samaa mieltä.

Saksalaisten mukaantulo sisällissotaan nopeutti sodan päättymistä, vaikka se ei alustajien mukaan ollutkaan ratkaisevaa. Sota olisi päätynyt valkoisten voittoon ilman saksalaisiakin, Hentilä tiivistä.

Hentilä ja Paavilainen olivat illan päätteeksi yhtä mieltä siitä, ettei 100 vuoden kuluttua tapahtumista ole aihetta syyttää ketään. Sodan jälkeisiä tapahtumista ei voi puolustaa, mutta voi kysyä, miten se olisi pitänyt hoitaa, Paavilainen sanoi. ❖

Teksti: Olli Alho
Pöytäkirja: Klubin arkisto

Klubielämä 1900-luvun alussa – ja vuonna 1918.

Vuonna 1876 perustettu Suomalainen Klubi oli ensimmäisten 25 toimintavuotensa jälkeen ajautunut viettämään melko kituvaa elämää, jota kesti 1920-luvun alkuun asti.

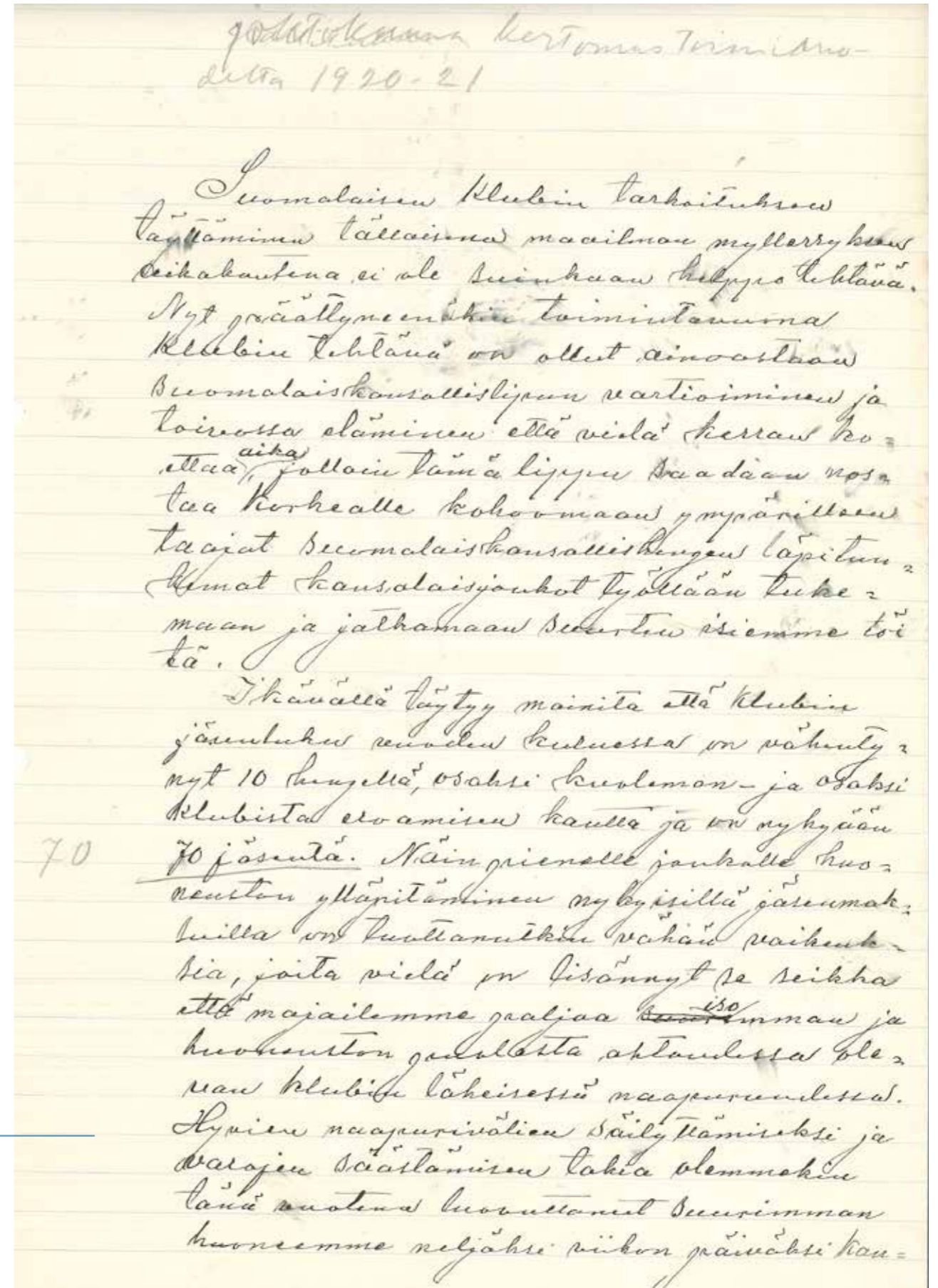
Suomenmielisten hajaannus, kilpailevien klubien synty, vaikeat valtiolliset olot ja eurooppalainen suursota vaikuttivat siihen, ettei Klubin piiristä juurikaan löytynyt innostusta uusiin aloitteisiin. Myöskään seuralämä ei vetänyt mukaansa entiseen malliin, muutamaa isänmaallishenkistä juhlaa lukuunottamatta. 1920-luvulle tultaessa jäsenmäärä oli pudonnut 70:een.

Vuosien 1914 ja 1919 välillä toimintaa ei kirjattu

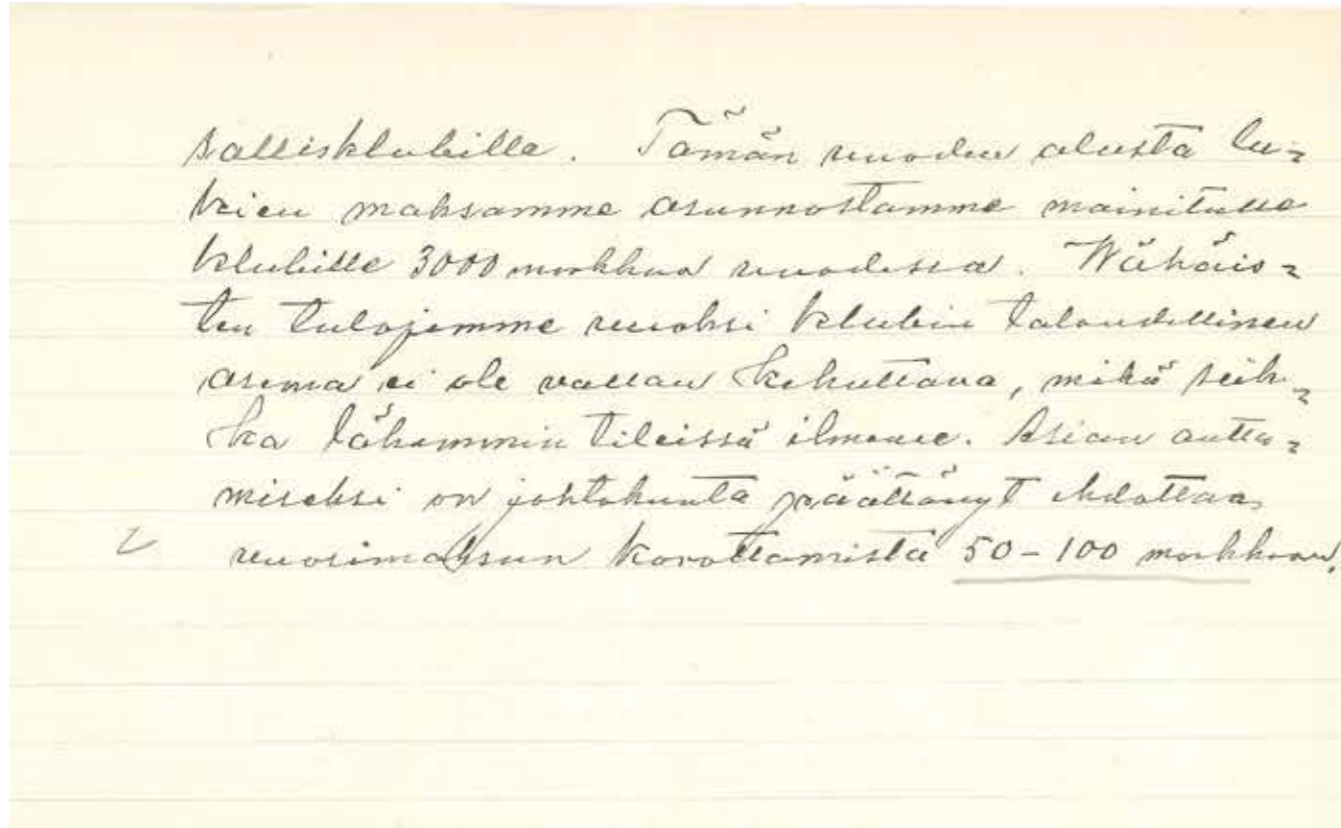
Poikkeuksen klubielämän pysähtyneisyyteen tekivät vuodet 1907-10, jolloin jäsenistö kokoontui Kansallisteatterin tuntumassa sijainneessa Oman Pohjan talossa. Klubin omia aineistoja ei – jäsenmaksuluetteloita lukuunottamatta – näistä vuosista löydy, mutta Eero Saarenheimon toimittamista senaattori Eliel Aspelin-Haapkyllän päiväkirjoista ilmenee, että Klubilla oli tuolloin tärkeä tehtävä sekä poliittisten asioiden valmisteluissa että niihin ja sotaan liittyvien tietojen ja huhujen välittämisessä. Kauaskantoisiakin

Klubin johtokunnan kertomus toimintakaudelta 1920-1921.

Jatkuu seuraavalla aukeamalla

”Suomalaisen Klubin tarkoituksen täyttäminen tällaisen maailman myllerryksen aikakautena ei ole suinkaan helppo tehtävä. Nyt päättyneenäkin toimikautena klubin tehtävänä on ollut ainoastaan suomalaiskansallislipun vartioiminen ja toivossa eläminen, että vielä kerran koettaa aika, jolloin tämä lippu saadaan nostaa korkealle kohoamaan ympärillään taajat suomalaiskansallishengen läpitunkemat kansalaisjoukot työllään tukemaan ja jatkamaan suurten isiemme töitä”.

hankkeita pantiin alulle, kun marraskuussa 1907 ryhdyttiin professori Gustaf Kompan aloitteesta perustamaan Suomalaista Tiedeakatemiaa.

Johtokunnan viimeinen pöytäkirja itsenäisyyttä edeltävältä ajalta on lokakuulta 1914, mutta seuraava vasta toukokuulta 1919. Vuodelta 1918 ei ole jäänyt talteen sen paremmin pöytäkirjoja kuin muitakaan klubitoimintaan liittyviä dokumentteja. Tämä ei ole yllättävää, sillä toiminnan muodollinen ylläpitäminen varsinkin keväällä lienee ollut mahdotonta. Epävirallisesti jäsenet tietysti kokoontuivat milloin missäkin merkeissä, ja loppuvuodesta eräät olivat mukana valtiollisissakin hankkeissa, kuten P.E. Svinhufvud ja E.N. Setälä, jotka olivat mukana perustamassa kokoomuspuoluetta jouluun lopulla 1918.

Klubi keskittyi suomalaiskansallislipun vartioimiseen 1918

Vuoden 1918 tapahtumiin viitataan vasta vuosien 1920-21 vuosikertomuksessa, ja siinäkin varsin yleisesti. Siinä ei ole allekirjoitusta, mutta kirjoittaja lienee ollut senaattori ja todellinen valtioneuvos E.R. Rainesalo, joka tuolloin toimi johtokunnan sihteerinä. Tämä kirjasi klubiveljien tunteja seuraavasti.

”Suomalaisen Klubin tarkoituksen täyttäminen tällaisen maailman myllerryksen aikakautena ei ole suinkaan helppo tehtävä. Nyt päättyneenäkin toimikautena klubin tehtävänä on ollut ainoastaan suomalaiskansallislipun vartioiminen ja toivossa eläminen, että vielä kerran koettaa aika, jolloin tämä lippu saadaan nostaa korkealle kohoamaan ympärillään taajat suo-

malaiskansallishengen läpitunkemat kansalaisjoukot työllään tukemaan ja jatkamaan suurten isiemme töitä”.

Vuosikertomus jatkuu huolena jäsenmäärän kuihtumisesta muutama kymmeneen ja siihen liittyvään pohdintaan Klubin kyvystä suoriutua tuolloin Kaivokatu 8:ssa sijainneen huoneiston vuokrasta. Jäsenmaksua esitettiin korotettavaksi. Klubi oli siirtynyt uuteen arkeen. ❖

Unilääkäri kehottaa:

ARVOSTA UNTASI

KUVA: SCANSTOCKPHOTO

Parempi nukkuminen edistää terveyttä ja estää unihäiriöitä, uutta kansansairautta.

Päivittäinen hyvinvointi perustuu mielen ja kehon energisyyteen, joka syntyy palautumisen taidosta. Erinomaisessa palautumisessa on kyse taidosta, ei mystiikasta. Hienointa, tätä taitoa voidaan parantaa ja kehittää. Oikea palautuminen vaatii säännönmukaista, hyvää nukkumista! Ei ole asiaa mihin nukkuminen ei vaikuttaisi. Miten nukut, määrittelee seuraavan päiväsi. Tällöin jaksamme huolehtia myös suositusten mukaisesta ravitsemuksesta sekä säännönmukaisesta liikkumisesta.

Parempi nukkuminen säästäisi satoja miljoonia

Ikävä kyllä nyky-yhteiskunnan mukana tuoma hektisyys ja epäsäännöllinen elämäntapa lisäävät uniongelmia. Nukumme vähemmän kuin koskaan. Toisaalta työ- ja arkielämän vaatimukset ovat lisääntyneet merkittävästi viimeisen 10-15 vuoden aikana. Ihmiset nukkuvat vähemmän kuin heidän todellinen unentarpeensa olisi, hyvinvointimme ja jaksamiskompeetit ovat vaarantuneet ja näin kokonaisvaltainen terveyskäsite murentuu; ihminen ei jaksakaan liikkua väsyneenä ja ruokailukäyttäytyminen muuttuu epäterveelliseksi. Kotimainen tutkimus on

osoittanut, että paremmalla uniongelmiensa hoidolla jopa 700-750 M€ säästöt vähentyneinä sairaspotilaina olisi saavutettavissa. Puutteellinen uni muodostaa merkittävän kansanterveydellisen ja -taloudellisen ongelman.

Panosta parempaan nukkumiseen

Ongelma. Viime aikoina on hyvin paljon tuotu esille palautumisen ja nukkumisen merkityksestä jaksamiselle. Myös yksimielistä, vankkaa tieteellistä näyttöä huonon tai puutteellisen nukkumisen haitallisista vaikutuksista elimistöömmä ja toimintakykyymme on tuotettu runsaasti viimeisten vuosien aikana. Ongelmaa on alettu tiedostamaan, mutta ratkaisua ei ole esitetty.

Ratkaisu. Nyt on aika toimia, unihäiriöt ovat uusi kansansairaus! Panostus parempaan nukkumiseen on käyttämätön voimavara edistää terveyttämme. Tämä on mahdollista vain yhteistyössä työnantajien, yhteiskunnan ja yksilötason välillä. Hyvään nukkumiseen tähtäävillä terveellisillä elämäntavoilla pystymme usein ennaltaehkäisemään varsinaisten unihäiriöiden syntyä ja jopa parantamaan olemassa olevia unihäiriöitä niiden tarkan tunnistamisen jälkeen. Pitkään jatkuneissa, hankalissa unen ongel-

missa potilaan hoito tulisi perustua unihäiriön tarkkaan tunnistamiseen unitutkimuksella ja syyn-mukaiseen hoitoon, sen sijaan, että lähes poikkeuksetta hoito tapahtuu nyt uni- ja nukahtamislääkkeitä määräten potilaan kuvailemien oireiden pohjalta ilman mitään lääketieteellistä mittausta.

Ärtyneisyys, aloite- ja keskittymiskyvyttömyys, muistiongelmat... Pitkään huonosti nukkunut ja/tai palautunut ihminen ei osaa enää tunnistaa väsyntään olotilaansa poikkeavaksi tai yhdistää niitä puutteelliseen uneen, koska ihmiset sopeutuvat ja selviytyvät, tiettyyn pisteeseen. Siksi tarvitsemme vertailukohtaa. Haastankin lukijat lisäämään tunnilla nukkumisaikaa, vaikka pienissä osissa kuukauden aikana. Arvosta untasi! Hyvä uni ei ole itsestäänselvyys vaan se vaatii vaalimista. ❖

Muista: Se miten nukut, määrittelee seuraavan päiväsi.

Teksti perustuu unilääkäri, dosentti Henri Tuomilehdon blogitekstiin. Hän alusti paremmasta unesta Lääketieteen illassa 1.2. Illan vetäjänä toimi Jussi Huttunen.

Rosa Liksom Kirjan illassa:

Suomalaiset tunsivat vetoa NATSIIN MIIN

Rosa Liksom on uusi kirja Everstinna käsittelee suomalaisten viehtymystä natsiisiin. Samalla se on perhelvetin rankka kuvaus.

Osa oli kallellaan natsiisiin päin

Yksi kirjan ydinteemoista on natsismi. Se oli Kolmannen valtakunnan valtionideologia, kun Saksa auttoi Suomea jatkosodassa 1941–1944.

Illan isäntä Tapani Ruokanen huomautti, että Suomessa on puhuttu varsin vähän siitä, että osa suomalaisistakin oli kallellaan kansallissosialismiin päin.

Liksom mukana natsismin silloinen vetovoima Suomessa ei itse asiassa ole yllätys.

Suomalaisten kulttuurisuhteet Saksaan olivat vahvat, ja saksa oli paljolti suomalaisen tieteen kieli II maailmansodan loppuun asti.

Rovaniemen silloisessa kauppalassa oli 8000 asukasta. Samaan aikaan Rovaniemen saksalaisvaruskunnassa, ”Pikku-Berliinissä”, asui 6000 saksalaista sotilasta.

”He toivat kauppaan elämäniloa, musiikkia, kirjallisuutta ja teatteria”, Liksom kertoi.

Saksalaiset toivat Rovaniemelle ennennäkemättömiä ylellisystarvikkeita kuten muotivaatteita, karamelleja ja hedelmiä.

Niinpä Saksan sotilaat saivat jatkosodan aikana osakseen arvostusta, jopa ihailua.

Sitten koitti syyskuu 1944, ja Suomi joutui hyväksymään Neuvostoliiton asettamat välirauhan ehdot.

Jatkuu seuraavalla aukeamalla

Kirjailija Rosa Liksom täytti 60 vuotta 7. tammikuuta 2018. Häntä on luonnehdittu suomalaisen kirjallisuuden uudistajaksi ja ”lyhytproosamme äidiksi”.

Liksom vieraili joulukuussa Klubbilla kertomassa uusimmasta kirjastaan Everstinna, joka on hänen neljäs romaaninsa (Like 2017).

Kirja on bestseller. Viime vuoden lopulla sitä oli painettu jo yli 24 000 kappaletta. Kirjan oikeudet oli myyty 10 maahan, muun muassa Yhdysvaltoihin, Saksaan, Ranskaan, Italiaan ja Ruotsiin.

Arvostelijat ovat ylistäneet Everstinnaa. Etelä-Suomen Sanomien mukaan se on ”virtuoosimainen monologiromaani”, ja Aamulehden mielestä se on ”viiden tähden romaani”, jonka tarina ”etenee kuin juna Siperian radalla Hytti numero 6:ssa”. Hytti numero 6:sta Liksom sai Finlandia-palkinnon vuonna 2011.

Romaanin päähenkilöillä, everstinnalla ja everstilla, on historialliset esikuvansa. He ovat kirjailija Annikki Kariniemi-Willamo (1913–1984) ja eversti Oiva Willamo (1887–1967).

Silloisessa Rovaniemen kauppalassa oli 8000 asukasta. Samaan aikaan sen saksalaisvaruskunnassa asui 6000 saksalaista sotilasta.

Fosfoser® Memory Vahva muistikapseli

Fosfoser® Memory sisältää vaikuttavana aineena soijaperäistä fosfatidylseriiniä. Iän myötä sen määrä vähenee aivoissa. Fosfoser Memory -ravintolisällä täydennetään elimistön fosfatidylseriinitasoa. Valmistetta suositellaan erityisesti ikääntyville, opiskelijoille ja keskittymistä vaativan työn tekijöille.

Fosfoser® Memory -kapselit on vakioitu fosfatidylseriinin ja fosfatidihapon suhteen. Yksi kapseli sisältää 480 mg soijafosfolipidejä, joista 100 mg fosfatidylseriiniä ja 100 mg fosfatidihappoa.

Terveyskaupoista, -osastoilta ja aptekeista.

Hankintatukku Oy
www.hankintatukku.fi

35
Hankintatukku Oy

Tutkittua suomalaista lääketehdasta laatua

Jatkoa edelliseltä aukeamalta

Lokakuussa 1944 saksalaiset tuhosivat Rovaniemen.

Niiden mukaan Saksan joukot oli pakotettava perääntymään Suomen alueelta.

Lokakuussa 1944 saksalaiset tuhosivat Rovaniemen.

Se kauhistutti suomalaiset. "Sotilaan tehtävä on totella", Liksom totesi.

Everstinna mielestä Hitler oli "kitukasunen"

Everstinna miettii kirjassa suhdettaan kansallissosialismiin ja suomalaiseen äärioikeistoon.

Lapuan liikkeen johtajaa Vihtori Kosolaa hän pitää kiehtovana demagogina. Kuultuaan Kosolan puhuvan hän puki mustan paidan lottapukunsa päälle.

Liksom rinnasti tämän ilmiön rock-idolien palvontaan.

"Kaikkihan me ihmisiä ollaan. Kun vedetään tietyistä naruista, niin kyllä me sätkitään", hän sanoi.

Führeristä everstinna ei innostu. Hän ei löydä vetoa Hitlerin jäänsinistä silmistä, vaan kuvaa häntä muresanalla "kitukasunen".

"Eversti näytti sen rinnalla nuorelta pojalta", everstinna muistelee.

Perhehelvetin rankka kuvaus

Kirja on myös kuvaus äkkiväärän ja väkivaltaisen everstin ja everstinna 20 vuotta jatkuneesta perhehelvetistä, jota edelsi pitkä, syvään rakkauteen perustunut salakihlaus. Avioliitto alkoi samalla hetkellä, kun saksalaiset aloittivat Lapin tuhoamisen.

Puolisoiden ikäero oli

lähes 30 vuotta, ja everstinna oli rakastunut everstiin jo 13-vuotiaana.

Kirjassa yli 80-vuotias everstinna kuvaa elämänsä yhden yön aikana.

"Hän makaa sängyllä ja käy läpi rauhassa elämänsä tapahtumat", Liksom sanoi.

Tässä vaiheessa everstinna hyväksyy kaiken tapahtuneen osaksi omaa historiaansa.

"Hän ei peittele mitään, ei kauhistele mitään."

Lopulta everstinna on valmis kuolemaan rauhallisena, elämästä kaiken saaneena.

Kirjoittaminen kesti yli seitsemän vuotta

Kirja on kirjoitettu meänkielillä, Tornionjokilaakson murteella. Se on everstinna mutta myös Ylitorniolta kotoisin olevan Liksomin äidinkieli.

Kirjan tekeminen kesti seitsemän ja puoli vuotta. Tuhatsivuinen materiaali tislautui lopulta 190 sivuksi.

Puitteet muodostuivat Annikki Kariniemi-Willamon elämästä, mutta sisälön Liksom keksi itse.

"Sanoma on se, että ihminen voi selviytyä kuinka kauheista kokemuksista tahansa toisten ihmisten avulla." ❖

Kirjoitus perustuu Klubin Kirjan iltaan 4. joulukuuta, jolloin kirjailija Rosa Liksom oli Tapani Ruokasen vieraana.

Teksti: Antti Virkkunen

Klubilaiset Ateneumissa 24.1.

Taistelevat metsot on maineensa veroinen

Moderni taide teki voimalla tuloaan Euroopan metropoleissa, kun Ferdinand von Wright vuonna 1886 työsti Suomen tunnetuinta maalausta kotonaan Haminanlahdella Kuopion lähellä. Hän oli 64 vuotias, kärsinyt halvauksista ja joutui siksi työskentelemään osittain makuuasennossa. Mutta "taistelevista metsoista" tuli upea teos, eikä se ole menettänyt hiukkaakaan tenhoaan. Teoksen tunnelma, suomalainen ihanne- maisema ja taitava kolmiulotteisuus lumoavat yhä.

von Wrightin veljekset Magnus, Wilhelm ja Ferdinand eivät seuranneet aikansa taidetrendejä vaan omaa johtotähteään, joka oli luonnon kuvaaminen tieteellisen tarkasti. Kaikki he olivat etevä piirtäjiä ja luonnon tutkijoita. He olivat myös taitavia metsästäjiä, joiden oli pyydyttävä, siis lähinnä ammattava, kaikki kuvaamansa eläimet teoksiaan varten.

Ateneumin Veljekset von Wright –suor näyttely kuvaa kattavasti noin 300 teoksen voimin veljesten taiteilijapersoonia.

Magnus (1805-1868) tunnetaan maisemamaalauksistaan ja Helsinki-aiheistaan. Magnuksen ja Wilhelm (1810-1887) yhteinen 10 vuoden suururakka oli Svenska foglar –teoksen kuvitus, yhteensä 182 väripiirrosta kaikista Ruotsissa pesivistä linnuista. Wilhelm työskenteli myös Ruotsin kuninkaallisen tiedeakatemia tieteellisenä kuvittajana. Hänen tärkein kuvitustyönsä oli Skandinaviens fiskar –teoksen kalakuvitukset.

Tunnetuin veljeksistä oli nuorin Ferdinand (1822-1906). Hän maalasi etupäässä lintuja, maisemia, muotokuvia ja erilaisia tilaus- töitä. ❖

Ferdinand von Wright: Taistelevat metsot, 1886. Kansallisgalleria / Ateneumin taidemuseo. Kuva: Kansallisgalleria / Jouko Könönen

Klubilaiset kuuntelevat näyttelyn opasta ja ihailevat veljesten taiturimaista ja tarkkaa maalaustapaa. Kuva: Antti Virkkunen

Magnus von Wright: Katajanokalta, 1868. Kansallisgalleria / Ateneumin taidemuseo. Kuva: Kansallisgalleria / Hannu Aaltonen

Wilhelm von Wright: Sinihuulikala, koiras, 1836-1857. Kansallisgalleria / Ateneumin taidemuseo. Kuva: Kansallisgalleria / Ainu Nasretidin

Suomalaisen musiikin ilta päätti Klubin Suomi-100 -juhlat

Klubin kuoro esiintyi Suomi-sata -juhlassa.

Suomalaisen musiikin ilta oli menestys. Sali oli täynnä ja konsertin ohjelmassa oli suomalaista musiikkia koko illaksi. Vierailevana artistina esiintyi oopperalaulaja Katriina Pyrrö. Muilta osin ohjelmatarjonnasta huolehtivat Klubin puhallinorkesteri, Kuoro ja taitelijajäsenet.

Tilaisuus alkoi Marsalkan hopeatorvilla marsalkka Mannerheimin viime vuotisen 150-vuotissyntymäpäivän kunniaksi. Avaussanoissaan puhallinorkesterin puheenjohtaja Timo Kivi-Koskinen kertoi suomalaisten musiikoiden, kapellimestareiden ja säveltäjien voittokulusta maailman markkinoilla. Maamme korkealaatuinen musiikkikoulutus on tuottanut osaajia niin klassisen kuin kevyemmänkin musiikin saralla. Tuosta koulutuksesta ei saisi tinkiä. Musiikki tarjoaa edelleen hienoja mahdollisuuksia kan-

sainvälisillä markkinoilla. Se on yksi suomalainen vientituote.

Lambergilla kaksoisrooli

Puhallinorkesteri jatkoi ohjelmaa Paul Jaavamon johdolla Sibeliuksen Jääkärien marssilla. Ohjelmassa oli kaikkiaan 23 kappaletta. Mielenkiintoinen oli Carl Gantsaugen Fosterländsk Marsch. Se on sävelletty kenraalikuvernööri Platon Rokassovskille. Kappaleessa kuului myös Maamme-laulun teema, kuten sen esitellyt Kauko Karjalainen kertoi ja kuulijatkin saattoivat tunnistaa.

Kuoro esiintyi yhdessä Klubin Kuoron kanssa (Pacius: Suomen laulu) ja esitti kolme kappaletta. Myös kuoron johtaja Henrik Lamberg oli puhallinorkesterin solistina (R. Markkula: En päivääkään vaihtaisi pois).

Katriina Pyrrö kertoi hauskan yksityiskohdan Paciuksen Laps Suomen kappaleesta. Se on osa laulunäytelmästä Kypron prinsessa ja alkupeäräiskielellä prinsessa kaipaa kotiinsa Kyprokselle. Suomen kielisenä idea on kääntynyt toisin päin, kun siinä muis-

tellaan omaa kotimaatamme.

Kivi-Koskiselle vuolaat kiitokset

Risto Lauriala soitti pianoa paitsi laulajien kanssa myös soolokappaleita. Sibeliuksen itse pianolle sovittama Finlandia oli yksi näistä. Aarno Cronvall toimi totuttuun tapaan illan juontajana ja haastatteli Katriina Pyrröä, Paul Jaavamoa, Risto Laurialaa ja puhallinorkesterin tuubistia Jyrki Tiensuuta, joka muisteli Annikki Tähteä. Ohjelmassa oli Annikki Tähten tunnetuksi tekemä kappale Muistatko Monrepos'n (Erik Lindström).

Ohjelman lopuksi Klubin puheenjohtaja Matti Viljanen kiitti vuolaasti Timo Kivi-Koskista, joka puhallinorkesterin puheenjohtajana on tuonut orkesterin Klubille meidän kaikkien iloksemme ja pitänyt sen hyvin käynnissä 15 vuotta. Helmikuussa tänä vuonna orkesterin vetovastuu siirrettiin Vesa Lehtisalolle. ❖

TRADEKA

Omistaminen tekee hyvää

Tradeka on moderni 230 000 jäsenen omistajaosuuskunta, jonka johtoajatus on merkityksellinen omistajuus.

Uskomme, että omistajana voimme edistää liiketoimintaa, joka tuottaa sekä hyvää tulosta että hyvää suomalaiselle yhteiskunnalle. Jaamme tänäkin vuonna merkittävän osan tuloksestamme yhteiseen hyvään hankkeille, jotka aktivoivat ja tukevat kansalaisia, uudistavat toimintatapoja ja mahdollistavat uudenlaista kansalaisjärjestö- tai yritystoimintaa. Erityisenä painopistealueena on ollut oikeudenmukaisen ja kaikki suomalaiset huomioivan digitalisaation tukeminen.

Teksti: Johannes Koroma

Ainutlaatuinen Väli-Amerikka kutsuu marraskuussa

Helsingin Suomalaisen klubin ja Travellers Club Finlandin yhteinen matka Väli-Amerikkaan tarjoaa harvinaisen mahdollisuuden tutustua Costa Rican ja Panaman historiaan ja luontoon.

Matka kestää 15 päivää ja se tapahtuu 18.11.-2.12.2018. Alustavat ilmoittautumiset Soiletoursiin maaliskuun loppuun mennessä. Oppaana on klubilaisten hyvin tuntema Folke West. Hän asuu pysyvästi Panamassa, joten johtaa matkaa kotitansereillaan. Suora lennot Amsterdamista San Joseen ja Panamasta Amsterdamiin helpottavat matkan tekemistä. Kaksiviikkoiseen matkaan on sisällytetty ainutlaatuisia luontokohteita, historiallisia kaupunkeja sekä alkuperäisiä intiaaniaalueita, mutta myös nautinnollisia lepopäiviä. Matka on suunniteltu pyrkien tasapainoon

levon ja liikkumisen välillä. Valitut hotellit ovat korkealuokkaisia ja yhteiset ateriat monipuolisia. Ne heijastavat paikallista ruokakulttuuria, jossa merten elävillä on vankka osa.

Kolumbus tutki maita jo vuonna 1502

Tyynen valtameren ja Atlantin reunustamat Costa Rica ja Panama houkuttelevat vehreydellään luonnon ystäviä kaikkialta maailmasta. Neljäs Costa Rican ja kolmannes Panaman pinta-alasta on luonnonsuojelualueita, joten matkalla on tarjolla mahtavia luontoelämyksiä sekä kasvustossa että eläimistöissä.

Näitä valtioita yhdistää myös pitkäaikainen historiallinen Espanjan siirtomaakauden aikainen kulttuuriperintö, sillä itse Cristobal Colon (Kolumbus) tutki molempia maita jo vuonna 1502.

Costa Rica ja Panama kuuluvat lajirikkaudessa YK:n tilastoissa muutamaan maailman monipuolisimpaan maahan. Matkan aluksi tutustutaan

Costa Rican hienoimpiin luontokohteisiin: korkeisiin tulivuoriin, reheviin laaksoihin, viljaviin tasankoihin, vuolaisiin jokiin ja upeisiin rantoihin, Arenalin tulivuoreen, Monte Verden käsittämättömän vehreisiin sademetsiin, La Pazin vesiputoukset, Geisha Gourmet kahvia viljeleviin Chiriquin terassiviljelmiin ja hurmaaviin kukkalaaksoihin. Orkidean ystäville on Lancasterin puutarhassa noin 800 kasvin kokoelma ja myöhemmin vierailu orkidea-viljelmillä.

Lähes 3,5 kilometrin korkeuteen ulottuvaa Irazun vulkaani on kansan kielellä El Coloso (Kolossi). Sen rinteillä oli muinainen intiaanikylä, jonka nimikin Ukkosen jyrinä (Iztaru) kertoo ympäristöstä. Vuoren huippu näkyy kauas ja sieltä voi parhaimmillaan nähdä molempien valtamerien rannikot. Kraaterin keskellä on 300 metriä syvä järvi. Vanha tulivuori on nyt runsaiden viljelysten aluetta.

Pan American Highwayta kuljetaan Panamaan, mutta matkalla pysähdytään lepäämään Tyynen valtameren rannikolla Marriottin viiden tähden Buenaventura Resorttiin.

KUVA: SCANSTOCKPHOTO

Täydellinen matkaohjelma löytyy matkailusivuilta

Perillä odottaa Tyynen valtameren vanhin kaupunki, jossa historialliset rakenteet ja nykyaikaiset pilvenpiirtäjät kohtaavat dramaattisella tavalla. Maailman vilkkain meritie, maailman kahdeksas ihme, Panaman kanava on

äärettömän mielenkiintoinen nähtävyys, mutta sen kanssa kilpailee hyvin Frank Gehryn suunnitteleman luonnontieteellisen museo. Sen näyttelyssä kuvataan havainnollisesti kuinka Väli-Amerikan maaperä nousi merenpohjasta yhdistäen Pohjois- ja Etelä-Amerikan. Näin syntyi maakannas, mullistava maasilta ihmiskunnalle, kasvustolle ja eläimistöille.

Folke West on opastuksen lisäksi valmistautunut asiantuntevien katsasten esittämiseen matkan aikana.

Täydellinen matkaohjelma on luettavissa klubin matkailusivuilta.

Vastuullinen matkanjärjestäjä on SoileTours Oy puh. 09-4129344 Kirkkotie 116a, 02570 Siuntio, tiedusteluihin vastaa Anne Nordqvist. ❖

www.soiletours.com
anne@soiletours.com

15 päivän matkan hinta jaetussa kahden hengen huoneessa: 4.891€/hlö, matka edellyttää 25 osallistujaa.

Alustavat ilmoittautumiset 31.03.2018 mennessä: Anne Nordström
email: anne@soiletours.fi, puhelin: 09-751 951 05 tai gsm: 050159 1519.

ASUJEN- JA ASUSTEIDEN PESULA
YLI 40 V. KOKEMUKSELLA

ASIAANTUNTIJA - OSAAJA

AUTOLLE ASIAKASPAIKKA PIHASSA

**SUOMALAISEN KLUBIN
JÄSENILLE 20 % ALENNUS**

**EDUSTA MAINITTAVA
PESUJA JÄTETTÄESSÄ**

Pohjoisesplanadi 37 sisäpiha
www.pyykkipoika.fi
P. 09 47800170

**POINTCOOL -
SERVICE OY**

Suurkeittiölaiteiden ja
kylmäkalusteiden huolto
pääkaupunkiseudulla

Pointcool - Service Oy
Konetie 1
04300 Tuusula
Puh. 09-8387 420
Fax 09-8387 4220
e-mail. pointcool@pointcool.fi

**POINTCOOL -
SERVICE OY**

**RUOKAAN HYVÄT
RAAKA-AINEET,
KOKILTA ON
POISSA PAINAET**

*Laatua lautaselle
vuodesta 1978!*

CHEF WOTKIN'S PALVELUTISKIT
Prisma Itäkeskus Vanhanlinnantie 1
00900 Helsinki ☎ 010 766 8912
S-Market Sokos Helsinki Postikatu 2
00100 Helsinki ☎ 010 766 1047

CHEF WOTKIN'S TEHTAANMYYMÄLÄ
ma-pe 7-21, la 7-18, su 10.30-17
Vanha talvitie 8, 00580 Helsinki
☎ 09-774 33 477
www.wotkins.fi

Hyvät Klubiveljet. Mitäpä, jos tulisitte joukolla seuramaan mm. näitä tapahtumia. Kulttuuritilaisuuksiin myös avecit mukaan!

24.4. (ti) klo 15.00-16.00
Iltapäivätanssit! (avec ja ystävät)

Klubin tanssiorkesteri Happy Go Lucky soittaa ikivihreitä melodioita, lattareita, tangoja ja muita suosikkikappaleita. Tervetuloa tanssimaan ja luomaan uutta perinnettä!

24.4. (ti) klo 12.00
Ministerilounas

Vieraana sisäministeri Kai Mykkänen
 Isäntänä Olli Alho

17.5. (ke) klo 18.00
**Kevään kuohuvia
 parsan kera**

Gastronomiakerho järjestää viini-illan, avec 17.5. Silloin maistellaan kevään kuohuvia: Prosecco, Cava, Sekt ja Sampaña. Menu: Parsaa Hollandaise ja pekonia, Lohta, korvasienikastiketta ja kevätvihanneksia, Hedelmiä Sabayon. Kolme ruokaviiniä. Hinta viineineen (4 + 3) 85 euroa. Isäntänä Jorma Hämäläinen. Tervetuloa aperitiiville klo 18.00 lähtien.

19.4. (to) klo 19.00
Klubi-ilta

Nuoret miehet - olemme huolissamme teistä.

Työttömyys ja syrjäytymisvaara uhkaavat erityisesti nuoria miehiä, joilta puuttuu toisen asteen koulutus. Aiheesta keskustelevat Helsingin yliopiston yhteiskuntapolitiikan professori Heikki Hiilamo, Me-säätiön toimitusjohtaja Ulla Nord ja lastenpsykiatrian dosentti Jari Sinkkonen. Isäntänä Pekka Piispanen.

4.4. (ke) klo 17.00
**Kuvataide-musiikki-
 matinea (avec)**

Kuvataiteen ja musiikin herkkupalloja tarjoavat Klubin kuvataiteilijat ja pianisti Reino Pöyhä. Matinean jälkeen buffet-illallinen hintaan 35 €. Isäntänä Antti Virkkunen.

1.5. (ti) klo 11.30
Koko perheen vappulounas

Perinteinen vappulounas kahdessa kattauksessa, klo 11.30-14.00 ja klo 14.30/15.00-16.30. Tapahtuma on lähes loppunumyty. Vapaita paikkoja kattauksiin ja lisätietoja voi tiedustella suoraan ravintolasta puhelimitse 050-5721 531 tai sähköpostitse ravintolamyynti@klubi.fi.

Helsingin Suomalainen Klubi on myös gourmé-klubi

Vapun viettoja Klubilla 2014.

Mercedes-Benz GLC 220 d
 4MATIC A Suomi Edition

alk. **59 957 €**
 Etusi 2 796 €

Mercedes-Benz GLC 220 d 4MATIC A Suomi Edition kokonaishinta alk. 59 956,67 € (sis. alv:n, arvioidun autoveron ja toimituskulut 600 €). Vapaa autoetu 1 035 €/kk, käyttöetu 885 €/kk. CO₂-päästöt 129 g/km, EU-keskikulutus 5,0 l/100 km. Huolenpitosopimus 3 vuodeksi kiinteällä kk-maksulla alk. 35 €/kk. Kuvan auto lisävarustein. Ajotietokoneen kieli: englanti.

Made in Uusikaupunki.
Erikoisvarusteltu GLC Suomi Edition.

Uusi GLC Suomi Edition on huipputarusteltu aktiivisen perheen nelivetoinen katumaasturi. Se tarjoaa vakiona mm. Webasto-lämmittimen ja Mercedes me -palvelut, joiden avulla lämmität auton kätevästi puhelimesi kotisohvalta tai vaikka laskettelurinteen päältä.

Vakiovarusteina mm.

- 9-vaihteinen automaattivaihteisto
- 4MATIC-neliveto
- Tempomat-vakionopeussäädin
- Intelligent Light System, LED-ajovalot
- Lisälämmitin (polttoainekäyttöinen)
- Aktiivinen pysäköintiavustin, sis. Parktronic-pysäköintitutkan edessä ja takana
- Älypuhelimien integrointi (Bluetooth & Apple CarPlay)
- Mercedes me -palvelut kolmeksi vuodeksi

Mercedes-Benz
 The best or nothing.

TESTIMENESTYS
 Premium-luokan katumaasturi-
 vertailu TM 1/2018

Keväinen

Kahvikonsertti

Ritarihuone, Ritarikatu 1, Helsinki

Tiistaina 8.5.2018 klo 18:00

Kuoroa johtaa HENRIK LAMBERG

30 € lipun voit lunastaa osoitteesta:

www.klubinkuoro.fi

tai jäseniltä tai klubimestareilta p. 09 586 8830.

Lipun hintaan sisältyy ohjelma ja kahvitarjoilu väliajalla.

TERVETULOA!

